

40
ÇÎROKÊN RAGIRIYÊ
Û YÊN DIN

© Naim Öztürk

Sadık
Yalsızuğanlar

Werger
Behlûl
Zelal

40 ÇÎROKÊN RAGIRIYÊ Û YÊN DIN

SADIK YALSIZUÇANLAR

Wegera Ji Tirkî
BEHLÛL ZELAL

Wêneyê Bergê
NAİM ÖZTÛRK

Sadik Yalsizûçanlar kî ye?

Sadik Yalsizûçanlar, sala 1962'yan li Meletê ji dayîk bû. Dibistana seretayî li virê xwend. Xwendekariya xwe ya navendî li Dortyola Hatayê qedand. Di sala 1983'yan de zaningeha Hacettepe, beşa ziman û edebiyata tirkî qedand. Demekî weşangerî û mamostetiyê kir. Piştî li TRT'yê dest bi peywira produktoriyê dike. Fîlmên belgewartî ê cur bi cur amade kiriye. Her çî qas di çeşnên wekî ceribandîn, lêgerîn, roman û senaryoyê de geriyabe jî, li ser çîrokên kûr bû. Bi xebata xwe ya teorîk a bi navê Sînemaya Xewnê, bandor li ser ramana sînemayê hişt. Li ser pirsgerêkên ragihanê nivîsandiye. Hinek pirtûkên wî bi zimanê biyanî hatine wergerandin. Çend pirtûkên nivîskar ev in:

- Çîrokên Mesnewiya Hz.Mewlana (tirkî-kurdî)
- Cam û Almast (tirkî-kurdî)
- 40 Çîrokên Binçavkirinê û Yên Din (tirkî-kurdî)
- Gervan (tirkî- kurdî -almanî)
- Rêwiyê Ku Bajêran Dixemilîne (tirkî)
- Tûtiya Ku Rastiyê Tehl Dike (tirkî)
- Guzeran (tirkî)
- Xewa Çûkê (tirkî)
- Xelwet Der Encûman (tirkî)
- Pirtûka Çîrokên (tirkî)
- Acûrên Bi Raz (tirkî)
- Rojên Diçin Ji Temen e (tirkî)
- Yaqaza (tirkî)
- Miradê Di Berde Mayî (tirkî)
- Nîşeyên Di Derheqê Unsûrûl Belaxatê De (tirkî)
- Ha Ji Te Re Evîna Te, Min Bide (tirkî)
- Qet (tirkî)
- Eyan Beyan (tirkî)
- Televîzyon û Pîrozî (tirkî)
- Mala Heyînê (tirkî)
- Mem û Zîn (tirkî)
- Kerem û Aslî (tirkî)
- Çîrokên Quranê (tirkî)

‘Dinya, bi rewşa me yê xweş, perdeyek avêt ber çavên me,
koçkirina me ya ku rojekê dê bibe, bi me da ji bîr kirin da ku em nefikirin,
her wiha serencama me û çûndina me ya warê wî yê dawî...’

Îbnî Arabî

40 Çîrokên Ragiriyê

Di çîrokên Halit Refik Karay ên bi navê “Çîrokên Welêt” de ez pirtirîn ji çîroka “Agah Efendî” hez dikim. Piştî ku min ev çîroka bi navê “Baxçeyên Xoxan” xwend, min demeke dirêj ‘ji welatê min, dîmenên mirovan’ di hişê xwe de bir û anî. Herî zaf tiştên di binçav û lêpîrsînê de bala min dikşandin. Min çîrokên wisan, ji hin kesan bihîstibû. Min çîrokên hin kesên ku bi angaştê hin suçan di binçav de kiribûne lêpîrsînê, ji nû ve hûnand û ber hev kirin. Dîmeneke nedîtî derdikete holê. Piştî, rojekê, li Stenbolê, bi dostekî xwe re ku di nexweşxaneyekê de psikiyatrist bû me nan dixwar. Wê rojê qala nexweşekî xwe ku ji zû ve li cem tedawî didît kir. Çîroka wî nola çîrokên ku di hişê min de diçûn û dihatin bû. Ev deq (tekst) berhevkarîya hinartinan in. Tevahiya wê çîrokek e. Ez ê bûyer, kes, dem û cihên ku li vê derê têne vegotin nola cihekî xeyalî, nola xewnerêşkê bi nav bikim. Hûn dikarin wan nola rastiyê bi xwe bixwînin. Lê dîsa jî bêpîrs nikarim derbas bim: Gelo, li gorî we, tu pêwendîya kes û bûyerên ku li vê derê derbas dibin û rastiyê bi hev re heye?

1.

Ji ber bûyereke ku di navbera min û muxtarê/keyayê Taxa Karşiyaka de derbas bûbû, nav-nîşana mala min dabûn polêsan. Li wan rojan bavê min ji derencekan ketiye. Cîranan agahî dane polisan. Kesên peywirdar jî hatine bavê min birine. Bûyer di şazdehê adarê de, roja pêncsemê pêk tê. Tavlê min ji qarakolê re telefon vekir. Gotin "Were bavê xwe bibe". Ji ber ku li min digeriyan ez neçûm. Min cîranekî me şiyand. Gotine ku bavê min ne li qarakolê ye. Dotira rojê min dîsa telefon vekir. Nehîştin ez bi bavê xwe re biaxivim û radestbûna min pêşniyar kirin. Di vê navberê de, min serî li Komeleya mafê Mirovan da. Bi bûyerê re eleqedar bûn. Dotira rojê, min telefon ji qarakolê re vekir û min pirs ku çî bi bavê min kirine kir. Dema min got: "Ma we bavê min kuştîye?", peywirdarekî bi navê Recep got: "bigere û bibîne, lê pir zehmet e." Dema ev digotin, dikeniya. Piştî vê bûyerê bi bîst rojan li mala me ya di Kadîdefekale de lêgerîn kirine. Derî bi çilîngîrê vekirine. Nasnameya bavê min, salnameya ku fotografê Che li ser bû û navnasa/kunyeya birê min a zêrîn birine. Wekî ku di rapora otopsiyê de tê dîtîn, di lêş de derb û şikestî hene. Tê ghiştin ku ji ber lêdanê xwînrevîna mêjî pêk hatiye. Makînîstê trenê jî gotiye. "min lê nexist û dema ez peya bûm, min lê nihêrî, ramiyam ku lêxistine." Rapora otopsiyê jî gotina makînîst rast derdixe. Ji ber ku di raporê de tê gotin ku başbûn heye. Angaştê dozger jî derew e. Ne ku bavê min bi lêketina trêne, nasana/teşhîsa perçiqîn û xwînrevîna mêjî ye ji ber lêdanê danîne. Laşê bavê min, bênasname dibînin. Rojekê berê nasnameya wî ji malê dibin. Ligel vê li nexweşxanê û li morgê bênasname tomar dikin. Dozgerî, bersiv neda tu serlêdana me. Li bavê min negeriyên, xwestin bûyerê binûximînin/ser bûyerê bigrin. Li holê ye ku êşkence bi bavê min kirine, piştî ku rewşa wî xera bûye, wî birine ber riya trêne û dirûvê lêketina trêne dane.

2.

Ji ber ku, hevserê min pereyên mêşinên ku bi mebesta bazirganiyê kirîbû di dema xwe de nedane, giliyê wî kirine. Li ser vê yekê, di dehê gulanê de hate binçavkirin. Di qarakola ku birinê de, peywirdaran bêrawest lê xistiye. Dema ku me xwarin ji bo hevserê min bir qarakolê, peywirdarekî bi pihînan berî me da. Hevserê min, piştî 5 rojan serbest hate berdan. Dema hate malê tenduristiya wî pir xerab bû. Laşê wî reş û şîn bûbû. Bêrawest digot zikê min û serê min diêşin. Dema ku êşa wî zêde bû, me Ewî bire nexweşxaneyê. Lê hewl-dana bijîşkan têrî jiyandina wî nekir. Berî bê berdan, li tîba edliyê wî venêrîn/muayene kirine. Rapora tendurist danê. Gotine: “Mirovekî kal bû ku miribe bi ecelê xwe miriye. Li ser gilşyê min, dozgerî, di derheqê mirinê de lêpîrsîn vekir. Otopsi kirin. Di rapora otopsiyê de, sedema mirinê wekî qeyrana dil û negerîna xwînê, nîşan dan. Di otopsiyê de hate diyarkirin ku di laşê de xerabûyî û şûna birînan nîn e lê dil, mezin bûye û ji cih şemitî ye. Li ser vê yekê, perçeyên ku ji laşê girtibûn, bi mebesta diyarkirina sedema mirinê ya teqez, şiyandine tîba edlî. Encamek ji lêpîrsîna ku hatî kirin derneket.

3.

Di şeva hivdeha rezberê de, di bûyerên ku di navçeyê de rûdan de, peywirdarekî tîma taybet ê bi navê Sermet Ilica, mir. Du polis, birîndar bûn. Di nûçeyên şevê de, hate gotin ku têkoşerên/milîtan rêxistinê, êrîşî navçeyê kirine. Du têkoşerên rêxistinê yên jî birîndar bûbûn. Di dema bûyerê de, min dît ku peywirdarên ewlehiyê, rasthatî/eletexmînî li taxên Wartoya bakûr, Goşan û xaniyên nêzîkî sûkê gule dibarandin. Demekê ez derketme riya hinisê. Jineke ku li ber xaniyê xwe rawestiyayî bû, bi wê gulebaranê mir. Agir berdana naylona ku me bi giyayê sewalan yê zivîstanî raxstibû. Qîjeqîja giyayî bû. Kesên ku wekî tîmên taybet dihatine naskirin, demeke dirêj gule li dikanan barandin. Wîtrîn bela bûn, cam hatne xwarê, hengame derket, şangir şingir camekan tev hatin xwarê. Parêzgar/Walî û gerindeyê ewlehiyê hatin. Li vê derê, parêzgar daxuyanîk da. Got ku: Li navçeyê, stareyek derxistine holê, çek û dokumanên rêxistinê bi dest xistine û pênc kesên ku alîkariya rêxistinê dikin hatine girtin. Dengê oarêzgar dilerizî. Rojnameger tiştêkî nepirsîn. Gerîndeyê ewlehiyê jî daxuyaniyek da. Got ku xisara herî mezin li avahiya gerîndeyê ewlehiyê û mala mamosteyan çêbûye. Rojnamegerekî ji Mûşê sih û pênc kîlometro rê hatibû û ghiştibû navçeyê, li aliyê çepê yê pira ku di devê navçeyê de bû, zemînekî reş bala wî kişandibû. Ber bi me ve hatin. Yek ji wan ji me pirsî: “Gelo bûyer çawa rû dabûn?” pismamê min, Evdilsemet got: “Sibehê, zû hatin. Çekên xwe teqandin. Tavilê giyayê sewalên me yên ji bo zivîstanî şewitîn. Sî, sî û pênc lotk hebû. Hema bêje hemû şewitî. Hûn dibînin, hemû bû xwelî.” Min xwe negirt û tevî axavtinê bûm: “Bi hindikayî ve, biqasî pênc sed ton giyayê me şewitiye. Li vî giyayî binihêrin, li laşên van hespan binihêrin, gule li wan jî barandin. Binihêrin, ji duh ve werimîne, bêhn ji wan tê. Ew hespên me bûn, kuştin û çûn.”

Bi rastî, navçeya me ne bej e, hêşin e, bi dar e. Lê ji ber ku di her pevçûnê de, tête şewitandin, êdî dar kêmbûne. Rayedar, dibêjin, endamên rêxistinê xwe li nab daran vedîşêrin, ji ber wê jî daran dibirin. Bi birînê hatne vê rewşê. Ev der bû waha. Ku wisa be, dê darek nemîne. Me rojnameger birin taxa Gumgumê. Xaniyên vê derê bêhtirîn yên ku xisar dîtibûn bûn. Dîwar tev qul bûbûn. Ji şûna guleyan, hin dîwar bûne bêjing. Li ser dîwaran, nivêsen mîna ‘ tikî çare, radestbûn e, were radest bibe, xwe bispêre şevketa dûgelê.’ Van bi boyaxa şîn nivîsîne. Şûna guleyan, hin tîp, tevîhev kirine, şikline ecêb derketine holê. Rojnameger, hatin li qehwexaneya meydanê rûniştin. Apê min, bêdilşewatiya tîmên taybet ji wan re vegot. Got ku kesên ku keysa xwe li wan tînin, digrin û dibin. Em careke din, agahiyekê ji wan wernagirin. Kes nizane, ji ku derê fermanê digrin. Hêzên ewlekariyê yên dûgelê jî nikarine bi wan. Hevalê qaset firoş jî li qahwexanê bû. Got, werin, rewşa dikana min bibînin. Bi hezaran qasetên min perçe kirin. Gelek xisar dane min.

4.

Nîvê şevê, ji mala xwe yî gund hatme binçavkirin. Peywirdarên ku di tirimbêla ku ez li siwar kirin, dest bi lêdana min kirin. Digotin ku ew ê tecawizî min bikin, dê min bikujin. Min birin gerîndeyê. Piştî ku ji tirimbêlê peya bûm, çavên min girêdan. Min birine odayekê. Navên ku cara pêşî min dibihîst ji min dipirsîn. Dema min digot 'ez nizanim', pir hêrs dibûn û bi qêrîn digotin ' ev bûyer, filan bûyer, hemû te kirine.' Cilên min, ji min kirin. Ava bişid, li min reşandin û min li ser betaniyekê dirêj kirin. Çeng û paqên min girtin û tiştê ku bi gûmana min asît bû, bi min reşandin. Têl bi tiliya min beranekê ya lingê min ê rastê û bi heyayên/hêkên min ve girêdan. Piştî jî elektrîk danê. Piştî kêlîke din, bi paçekî şil, heyayên min badan. Min kirin nav ava sar. Çipîtazi, min spartine dîwêr û wisa min pandin. Min hiştin û çûn. Ez wisa, niv mirî dipam. Nola ku ranê min tevîzî bûn. Diqefilîm. Ez bi erdê ve ketim. Çiqas dem derbas bûye, nizanim. Derî vebû, apê min anîn. Xwestin, dîsa tazî, ez xwe bispêrime dîwêr. Digotin: "binihêre, berê xwe neguhere ha!" li darî çavên min, êşkence bi apê min kirin. Jop xistine makatê/qûna apê min û gotin emê heman tiştî bi te jî bikin. Lingên min giertin û min bi sêrî ve di pencereyê de hejandin, gotin em ê te biavêjin. Dema ku êşkence nedikirin, sirûd/merş û qîrînên hevalan bi me didane guhdarîkirin. Şevê, ez di bagaja tirimbêlê de gerandin, ez birime ser pirê. Min di pirê de şiqitandin/dahelandin, gotin em ê te bikujin. Min qeyran derbas kiriye û bêhiş ketime. Min çavên xwe di nexexaneyê aqilî de vekirin. Lê bêyî lînêrînê ez vegerandim. Dema min derxistine dozgeriyê, gotin heke tu îfadeyan nepejrînî, em ê dîsa te bibine şaxê û em ê êşkenceyê girantir bi te bikin, em ê te bikujin.

5.

Çavên min girtî, dest bi lêpîrsînê kirin. Derheqê kes û bûyerên ku min nas nedikir, pîrs ji min dipîrsîn û digotin tê van bipejirînê. Digotin, emê te hilawêzin, em ê te bikujin. Haya kesî jî pê nabe. Serokê dûgelê jî, nikare bê vê derê. Digotin, tu kes nikare hesab ji me bipirse. Dest bi lêdanê kirin. Gotin, em ê tecawizê bikin. Pir tirsîyam. Min got, hûn çî bibêjin, ez ê bipejirînim. Min li ser betaniya şil dirêj kirin. Dest û piyên min girtin, têt bi tiliya lingê min girêdan. Av bi ser min de rijandin. Qabloyeke elektrîkê, li ser organê min ê cînsî, li ser zikê min, memikên min û li ser lêvên min gerandin. Laşê min bi carekê kete şoqê. Bêhiş ketime. Ez avêtime hucreyê. Di rojên şûnde de, xwîn ji ber min çû. Ez birim nexweşxaneyê jin û zayinê. Lê ji ber ku peywirdar li cem me bû, li min nenêrîn/ez muayene nekirim, tenê me derman wergirt. Dîsa ez anîm. Di hucreyê de, bêrawest, qîrînên hevalên di êşkenceyê de, bi min dane guhdarîkirin.

6.

Ji cihê ku dixebitîm, min bin çav kirin. digotin ku tu her tiştî venebêjî, emm ê êşkence bikin û tecawizî te bikin. Min nizanîbû divê ez çî vebêjim. Ji ber vê yekê li min dixistin. Min dest bi girî kir. Wan vegot, min got herê. Piştî avitine hucreyê. Li wê derê, ligel sirûda mehter, qêrînên hevalên din bi min didane guhdarîkirin. Qêrînek radiwestiya, yek dest pê dikir. Bi saetan dom dikir. Çiqas dem derbas bûbû nizamim, dîsa ez birim. Çavên min girêdan û ez tazî kirim. Çipîtazi mabûm. Dest avêtine min. Piştî, ez li ser betaniyeke şil dirêj kirin û tiştine bi serê tiliyên min ve girêdan. Ji tirsan, ji xwe ve çûme. Bi sîle û pihînan şiyar bûm. Piştî dîsa avêtine hucreyê. Dema dengê qêrînên hevalan dihat, ez dîn dibûm.

7.

Wan bi yek carê, ez avêtime tirimbêlê. Bi montê li min, çavên min girêdan. Ji aliyelî ve min seh dikirin, ji aliyekî ve yekî ji mangaya mirinê, dest bi vegotina çîroka dawîya rê kir. Berî vê tu ji destê me xelas bûbû yî, vê carê tu nikarî xêas bibî. Em ê te winda bikin. Dema me tî hilgirtî, kesî em nedîtin. Min ev deng nas dikir. Ev, dengê kesên ku di sala hezar û neh sed û nod û sisiyan de xwestin min birevînin bû. Piştî min xwediyê vî dengî nas kir. Ku-gerê gelek kesan bû. şefê êşkencekaran bû. Di teyma tirimbilê de sirûd dihatine gotin. Deriyê hesinî yê biray vebû. Ev der deriyê ketinê yê avahiyekê bû. Tavelê ez birim odayê. Cil û tiştên bi min re, ji min standin. Dema saeta min derxistin, têgihîştim ku em di çil û pênc xulekan/deqeyan de hatine vê derê. Dîsa bi bîr xistin ku ev der ne navenda polisan e û navê min tomar nekirin. Di şûna cilê ku ji min standin bêcemeyek dane min. Gotin ku ev der cihekî pir cûda ye, tê dê ji me re biaxivî. Bi rastî dizanîbûn bê bersiva min dê çi be. Min pirs bi awayekî pir vekirî û teqez dibersivandin. Min got: Ezê mafê xwe yê neaxivîne bi kar bînim, ez ê îfade nedim we, ez di grewa birçîbûnê de me. Çavên min vekirî bûn. Vê yekê ez şaşwaz dikirim. Miin dixwest rewşê têbigihêjim. Yekî digot: “Me ji te re got ku ev der cihekî pir taybet e. Li vê derê, em tiştêkî ku rûmeta/hesiyeta te bişkîne bi te nakin, em êşkenceyê bi te nakin. Ji ber ku tu Mehmedê herî dawî yê windayî yî.” Erê her tişt aşkera bû. Naxwe ji ber vê yekê riwê wan vekirî bû. Gotin, li vê derê, du roj maweya/dema te heye. Heke helwesta te neguhere, roja duyem, ber bi sibehê, saet di sisiyan de, tê bê kuştin û biçî cem windayiyên din. Bi awayekî fireh, siyaseta dûgelê ya windakirinê vegotin. Min dizanîbû ez ê bême kuştin. Min hewl dida her kîtekîte, di hişê xwe de veşêrim. Pirsker, digot ‘layê min, tiştê ku hûn îro dikin, ma ne donkîşotî ye?’ Min got ‘belê’. Wî got ‘donkîşotî, lê dê rojekê bê pêwistî pê namîne, kesayatiyeke te bihêz a bi doza te ve girêdayî heye’ Roja duyem çavên min hatne girêdan. Piştî ku bi bîra min xistin ku heft heşt saet ji kuştina min re mane, sedema biryara kuştina min bi firehî ji min re vegotin. Sercellad got, ji cureyên kuştinê, tu dikarî yekê ji xwe re hilbijêrî. Ji bilî vê, ma tu mele dixwazî, ku tu nexwazî jî pêdiviyên olî, dê ji hêla me ve pêk bînin. Ji nû ve ez birime hucreyê. Dem derbas bû, kêlîka, min lê dipa hat. Ez ji hucreyê birim odayekê. Li vê derê cilên min dane min. Piştî, ligel sê celadan, ez li tirimbêleke sergirtî siwar kirin. pazdeh xulek bi şûnde, yek ji wan guleyek kire mista min. Got, va ye, guleya ku dê rihê te bistîne. Bêyî ku tu pê bihisî tu yê bimirî. Axavtina bi celadê xwe re, hesteke çawa ye?’ Helbesta Îsmet Ozel a bi navê ‘Dema ez ji celadê xwe re dibişirîm’ hate bîra min. Bişirîm. Ketibûme nav xeyalan. Bi tevgera ku celad gule da ber devê damançeyê û bi serê min ve kir, hatme ser hişê xwe. Got, bikene bikene, yê li dawiyê bikene xweş dikene. Yê din, midaxele kir, got ku hîna dem nehatiye. Hinekî din em bi rê de çûn û em li cihekî rawestiyan. Got, em ê hinek din demê bidine te, ji ber vê, me tu anî cihekî. Ez ji tirimbêlê peya kirim û anîne cihekî nû. Dengê bêtêlan dihat. Ev der cihê diyar/malûm bû. şaxa hemberî terorê. Celadên ku ez anîm wekî bayê bezê, ji holê winda bûn. Pewirdar, navê min tomar kir. Gotin, em te nas dikin, ma tu dê îfadeyê bidî meş Min got, ez di grewa birçîbûnê de me, ez ê mafê xwe yê neaxivîne bikar bînim. Yekî ji wan, bi qêrîn got, ‘vî bibin’, nola ku tif bike li min dinihêrî. Êşkence dest pê dikir.

8.

Wan, ez birime qereqolê. Dema îfadeya min girtin, peywirdarekî ku min navê nedizanî, pirs ji min pirsî. Gave ku min got, têngihiştim, peywirdar rabû ser piyan. Di eman katê de, pihîn li zikê min xistin. Bi lêdanê re, ez ketim. Piştî ez ketim jî, min ji hêla heman kesê ve pihîn xwarin. Piştî pihînan bêhna xwînê hate ber pozê min. Bi şûnde, ez avêtime nezaret-xaneyê û ligel ku min pir xwest, ez nebirime bijîkî. Piştî bûyerê bi çar saetan, rewşa min xera bû. Lê li ser vê yekê ez birime bijîkî. Ji min xwestin ku ez ji bijîkî re bêjim, ez bi rojî me û ji ber ku min nan nexwariye, rewşa min xera bûye. Min wisa kir. Lê êşa min derbas nedibû. Heta serê sibê, li nexweşxaneyê min êş kişand. Dema ku êşa min zora min bir, ez çûme bijîkê nobedar. Min rastî vegot. Ji hiş çûme. Bi pihînan, faterêşka min teqiya ye.

9.

Saet di pêncan de hatin malê. Wan, ez birime odeyeke cûda gotin, xwe tazî bike. Dema min jî got, ev der ne gerîndeya ewlekariyê ye, wan jî got, ma tu nizanî em ne mirov in. Em kezeba mirovvî jê dikin. Dema ku min xwe tazî nekir, peywirdarekî, tîşorta min ji min kir. Ligel ku min nişanî yên din bike, dijûnên nedîtî ji min re kirin. Dest avêtine min. Piştî pirsên wekî, xweha te, bi kê re diaxive, kesên ku bi wan re diaxive çawan in, axavtina wê çawan e, kirin. Ev du sal in, ji ber tadeya li min dikin, pir caran min karê xwe diguherim. Polêsên ku dihatine cihê karê min, digotine kargerê min, ev terorîst e, vê nexebitînin. Ji ber vê yekê, gelek karger, ji ber sedemên vala, ez ji kar derdixistin.

10.

Roja bûyerê, ligel biraziyê xwe hatime binçavkirin û ez birim. Li vê derê cilê min, ji min kirin, ez çipî tazî kiram. Singê min û organê min ê cinsî guvaştin, ez tacîz kiram. Min got, ez ducanî me. Yek ji wan got, wî/ê ber bavêje, tê dê yekê ji min jî çêkî. Yekî din, bi jopê li laşê min xist. Êşeke bişid, di çengê min yê çepê de pêk hat. Ketme erdê. Çengê min şikestiyê. Ez birime nexweşxaneyê. Ez tazî bûm. Cilê min perçe kiribûn. Bi vî halî ez di korîdoran de gerandim, ez birime daşirê. Ava bişid/bitazyîk bi min de kirin. Yekî ez girtim, bişid çengê min zeft kirin, ji nişka ve tiştêkî xistine organê min ê cinsî. Piştî têgihîştim ku xortum e. Ava bişid dane hindirûwê min. Ji hiş çûme. Dotira rojê ez derxistime ber dadgerê nobedar. Îfada min girtin. Nayê bîra min, min çî gotiyê. Piştî îfadeyê, ez şiyandime girtîgehê.

11.

Şeva ku wan, ez binçav kirim, me rojbûna biraziya/ê min pîroz dikir. Zavê min, pasteya bi-mêwe ya ku min jî pir hez jê dikir kirîbû. Dema me yadîgariyên wî/ê didanê, li dêrî xistin. Gotin, bi angaştê diziyê em te binçav dikin. Lê tu kes bawer nedikir. Xweha min ji ser hişê xwe çû. Zavayê min jî xwest bi me re bê. Nehiştin. Em li tirimbêleke camreş siwar bûn. Bi qasî pazdeh- bîst xulekan çûn. Em ketne tawa/qata binî ya avahiyekê. Wan, ez birime holleke mezin û tarî. Ez tazî kirim. Yekî ji wan got, de îca bixwîne. Min got, hûn çi dixwazin? Yekî, bi ser min de qîriya, got, me nexaîne û bi yek carê, dest bi pihîn û sîleyan kir. Ez matmayî bûm. Birûsk ji pozê min diçû, dibe ku şikestibû. Xwîn wisa bi erdê ve çûbû. Nola çewalekî li erdê ketim. Dev ji min berdan. Piştî saetek, du saetan dîsa hatin. Yek ji peywirdaran, bi zorê xwest ku seksa oral/bi devî bikim. Piştî ku min nekir, bi pora min girt û serê min li dîwêr xist. Bi zorê bi min kir. Piştî ez verîşiyam. Li erdê dirêj kirî di nav verîşînê de bûm. Piştî bi min de mîz kir. Ev kar, dotira rojê jî dom kir. Roja dîtir, çipî tazî, ez avêtime kawîşeke ku hest heşt mêr tê de bûn. Piştî çend rojan, ku ez li wê derê, di qoziyekê de, wisa lingê min di zikê min de mam, ez derxistim. Ez birime tuwaletê. Gotin, tu gelekî qirêjî bûyî. Ava bişid li min kirin. Ji hêş çûme. Dema ez bi ser hişê xwe de hatim, pê hesiyam ku yek copekî dixê organa min a cinsî. Piştî, bi zorê bi min re razeha. Dîsa ez ji ser hişê xwe çûme. Jixwe piştî wê rojê, tu carî ez bi ser hişê xwe de nehatim. Piştî ku darizandin qediya û min beraat kir; demek dirêj, min tedawiya derûnî dît. Çi cara ku min dengê avê dibihîst, ji ser hişê xwe diçûm. Ji tirsan û ji şerman, min nedikarî tiştên bi min kirin vebêjim. Parêzvanê me li ba serdozger, giliyê wan kir. Lê me tu tişt bi dest nexist. Bir-yara neşopandinê dabûn.

12.

Roja dozdehê cotmehê, min bihîst ku kurê min biçav kirine. Ji bo kê têbigihêjim, gelo çima kurê min biçav kirine, çûme qereqolê. Detûra hevdîtinê dan. Min xwarin û çixare jê re bir. Got ku tu sucê wî nîn e. Got, ' bi xeletî, min dişîbînine yekî'. Di dîtina dawî ku min kurê xwe dît de, tişteki wî tunebû. Dema me hev dît, tenduristiya wî xweş bû. Seydî Gülükkê ku mêwefiroşê taxa me bû jî li wir bû. Wî ji min re got ku kurê min deyndarê wî û bîst û pênc mîlyonî ye, heke tu van diravan bidî min dê kurê te xelas bibe yan na dê bi mirîtî ji vir derkeve. Vê yekê, li cem peywirdaran, aşkera ji min re got. Bi qasî ku piştî ez hîn bûm, peywirdarekî ku ez navê wî nizanim, merivê Seydî bû. Tu tiştê danûstandinê yê Seydî û kurê min, bi hev re tunebûn. Biqasî ku dizanim, hev û din jî nas nedikirin. Di şazdehê cotmehê de, dîsa çûme qereqolê. Li qereqolê, ji min re gotin, me kurê te rakire nexweşxaneyê, were, em çayê vexwin û ez birime qehwexaneyê. Me bi hev re çay vexwar. Min bawerî bi wan anî. Tu nabê, di wê kêliyê de, cendekê kurê min ji qereqolê girtine, birine morga tipa edlî. Piştî ji min re gotin, kurê te li nexweşxaneyê ye. Ji qehwexaneyê derketim, çûme wê derê. Ji dêlva nexweşxaneyê, me wî li morga edlî tipê dît.

13.

Peywirdarên ku hatne malê, bavê me kirine odeyekê. Ji odeyê bêrawest dengê qîrînan dihat. Bêşik êşkence pê dikirin. Piştî ku saetekê li hundir man, derketin û bavê me li panzêrê siwar kirin û birin. Heta niha, bavê me tevî tu bûyera siyasî nebûbû. Tu pirsgirêkên wî bi dewletê re tunebûn. Piştî ku binçav kirin bi rojekê, ji qereqola cendermeyan telefon kirin, gotin, werin bavê xwe bibin. Dema em çûne qereqolê; me dît ku cendekê bavê me di hindiruwê kêsekî de, li hewşa qereqolê ye. aliyê jorê bi carekê re perçe bûbû. Di destûrnameya veşartinê ku dane me, hatibû nivîsandin ku pê li mayinê kiriye û miriye.

14.

Sêzdehê meha Sibatê/Reşemiyê bû. Êvar bû. Deriyê me, bişid lêket. Bişid li deriyê me dan, bavê min li medreseyê bû. Di nav qîrînên diya min û xwişk û birayên min, bi zorê ez birim. Ez li tirimbêlekê siwar kirim. Çavên min girêdan. Ji hundirîwê tirimbêlê derve xuya nedikir. Heta çavên min venekirin, min nizanîbû kesên ku silên balkêş li wan bûn, di tirimbêlê de ne. tirimbêlê kete riyêke asphalt û demeke dirêj di rê de çû. Piştê, ji nû ve, em di riyêke bitoz û kaşomaşo de çûn. Ez di hindirîwê tirimbêlê de diçûme vî alî û wî alî. Tirimbêlê dihejiya. Li min dinihêrîn û bi min dikenîn. Min kir ku bipirsim. Piştê tê vegeriyam. Ditirsiyam. Di dawiyê de tirimbêlê rawestiya. Wan, ez peya kirim. Dîsa çavên min hatne girêdan. Bi kişîşandinê ez birim. Yek ji wan qîrî, got, “Ma ev e?” yek ji yên ku bi çengê min digirtin got, “Erê mîrzayê min.” Got, bibin, deynine du sed û pêncê. Tiştêkî tênedigihêştim. Tu nabî yekî/ê giliyê min kiriye ku ez endamê rêxistinê me. Dema dest bi lêpîrsînê kirin, ez çîptazî kirim, piştê bi xortumê ava qerisî bi min de rijandin. Carina wan, ez hiladiwestim. Destên xwe li ser laşê min digerandin, çîçikên/memikên min ba didan. Yekî ku ji axavtina bi wî re diyar bû ku birutbe ye; destavî min dikir û hin derên laşê min maç dikir. Ez tazî, du kesên bi lingên min digirtin, wî xwe li ser min dirêj dikir. Ev karê tacîz û êşkenceyê serê du rojan carekê pêk hat. Fotografên endamên rêxistinê yên ku hatibûne kuştin nîşanî min didan û gotin, binihêre me ev binçav kirin û piştê me cilên gerîla li wan kirin û birine çiyê û me kuşt. Çend caran, wan cilên bixwîn li min jî kirin. Bi gotinên, ‘Sucê xwe bipejirîne, naxwe, wekî yên din, em ê te bibin çiyê û te bikujin. piştê emê gazî telewîzyonan bikin, em ê bibêjin, di şer de hate kuştin.’ Gef li min xwarin.

15.

Roja bîst û pêncê mehê, saet li dor pêncan, hinek peywirdarên siwîl, bi ser mala me de girtin. Navê diya min pirsîn, bi lêdanê ez birime odeyekê. Pêşî ez tazî kirim, piştî xwestin darêkî têxin organê min ê cinsî. Serê min kirine poşetekî, biqasî deh xulekan, xwestin vê yekê pêk bînin. Li ser berxwedana min, dev ji vê yekê berdand. Piştî ku cilê min li min kirin, ez birime avahiyê nêzîkî nexweşxaneyê dewletê. Li vê derê wan, ez avêtime qata bodrumê. Wan, ez çipî tazî kirim û min li ser texteyekê dirêj kirin. Dest û lingên min girêdan. Seriyekî qabloyekê bi tiliya min ê beranekê û seriyekî bi organê min ê cinsî girêdan. Serê qabloyekî din jî li ser zimanê min û li serê çîçikên min gerandin û ceyran danê. Bêrawest dijûn/çêr dikirin û dixwestin li ser hinên ku min ew nas nedikirin îfadeyê bidim. Min nedikarî bimeşim, bêrawest ji ser hişê xwe diçûm. Wan, ez tî û birçî dihiştim. Piştî roja şeşan, ez birime hucreyê din. Di hucreyê de sê jinên din hebûn. Li vê derê, sê rojan bêrawest qeşa danîne ser birînê me, derman dane me, bi vî awayî hewl dan ku şûna birînan wenda bibe. Di roja heştêmîn a êşkenceyê, tê bîra ku min qîrî û min got, 'Min bikujin, min rizgar bikin.' Yekî çek dirêjî min kir, got, 'ji te re tu xwe bikuje.' Min rahijte demançeyê û min devê kire serê xwe û min pê li tetîkê kir. Damênçe vala kiribûn. Piştî ku ez derketim, min li zarokên xwe dixist û xweliya çixareyê dixwar.

16.

Dehê meha rezberê bû. Piştî nîvro, peywirdarên ku hatne mala me, gotin em ê îfadeya te bigrin, wan ez li dolmîşeke spî siwar kirin û birin. Piştî demeke kurt ku em li qereqolê man, wan ez bergehî şaxekê din kirin. Bi gumana min ev der, şaxa siyasî bû. Li vê derê, ez hijdeh rojan di hucreyê de mam. Serê sibehan wan ji vê derê ez dadixistime cihekî din. Nola salonê, di bin erdê de, wekî qata bodrumê. Ev der sar û qilêrî bû, bêhneke tûj mîna mîzê hebû. Bêhna hêwî û efnikê dihat. Ji pencereyeke piçûk ronî diçizirî. Pêşî lempeyan pê nedixistin. Piştî carinan lempe pê xistin. Lêpîrsîn, bi haqaret û dijûnan dest pê dikir. Bêrawest, fotograf nîşanî min didan, dipîrsîn ku gelo min ew nas dikirin an na. Ku min digot ez nas nakim jî, li min didan. Çend rojan, milê min ê çepê pir ariya. Bi gûmana min hestî şikestibû. Piştî gotin ku ez yê di fotografan de nas nekim, dê min bi êşkenceyê bikujin. piştî ku min nepejirand, dest bi êşkenceyê kirin. wan, ez tazî kirim û çar kes êrîşî min kirin. Piştî wan, ez hilawestim, ez avêtme nav ava sar. Ji hiş diçûm. Dema ez şiyar dibûm, dîsa dest pê dikirin. Berî roja ku ez ê derkevime dadgehê bi pênc rojan wan ez birime bi-jîjk/doxtor, wî jî merhem da. Got, 'li çend cihên te pelçiqî heye.' Lê ji ber ku darî çav tiştek tunebû, rapor neda. Ji ber tevgera/rewşa min a di dadgehê de û ji ber cara pêşîn bû min suc kiribû, sucê min taloq kirin.

17.

Wan ez birim Midûriya Ewlekariyê. Ez xistim odeyekê. Destên min kelemçe kirin û montê min li serê min pêçan. Di pêlpêlûkan de ez daxistim xwarê. Piştî ku tişt û miştên min ji min stendin, peywirdarê zilam, ji serî heta binê ez seh kirim. Destê xwe dirêjî organên min dikir û mist dida. Peyre jî ez avêtim hicrikekê. Çavên min bi paçek reş girêdan û dest bi lêpîrsînê kirin. Li odeya lêpîrsînê bi gumana min pênc peywirdar hebûn. Li hemberî tawanariya ku diavêtine ser min derketim. Dest bi pincirandinê kirin. gef li min dixwarin û digotin, ya tu dê bipejirînî ku te ev suc kiriye, yan na em ê êşkenceyê bi te bikin û peyre em ê tecawizî te bikin. Xwestin ez xwe tazî bikim. Li ser ku li hember derketim, tiştêkî li pişt stukra min xistin. Dema ez hatme ser hişê xwe, ez li erdê bûm. Dîsa ez rakirim û bi awayekî zêde ez pincirandim. Ji ber vê, dîsa ez ji ser hişê xwe çûme. Dema ez hatme ser hişê xwe, yek ji peywirdaran, hewl dida ku min bi sîrê şiyar bike, yê din jî av bi ser min de dirijand. Piştî ku ez hatme ser xwe, ew ji odeyê derketin, peywirdareke jin hate odeyê. Piştî ku ez çiptazî kirim got ku 'vê yekê te xwest'. Derket, çû. Vê carê sê kes hatin, ez li erdê dirêj kirim. Dest û piyên min girêdan. Wan, ez danîme ser sedyeyekê û birin. Em ketne odeyê teng. Yekî din hate alîkariyê. Lingên min hil dan, bi ben, di çinqala di zikê xênî ve hilawestin. Destên min girêdayî bûn. Firaxekî anîne bin serê min. Tê de pîsî hebû. Tam, li dehma serê min hiştin û çûn.

18.

Em li kolanê, bi gokê/topê dileyistin. Peywirdar bi panzêran hatin, bi sîle û pihînan li me dan, çêrî me kirin, me hemûyan birin navendê/qereqolê. Sinyalên, yên ku bi 'alo navend' dest pê dikir ji bêtêlan dihat. Ew jî bersiv didan wan. Li vê derê em tev di odeyekê de girtin. Dijûn û lêdan çil û heşt saetan dom kir. Pêdiviya xwarin û daşirê pêk neanîn. Peyre em avitine bodrumekê. Ava genî ji bin me diherikî. Şeş-heft saetan em li wê derê rawestandin. Dema em derxistine dadgehê jî peywirdar li ba me bûn. Em hemû, ji ber xew, birçîtî û westînê bêtaqet bûn. Me fêhm nedikir, çi ji me dipirsin, me çi şanênav kir. Gelek hevalên min, li ser piyan bi xew ve diçûn, pest digotin. Dijûnên pir pîs dikirin. Pora hevalekî me ku nedixwest şanênavê bavêje girtin û li dîwêr dan. Yekî, ji aliyekî lê dixist û ji aliyekî ve bi qîr digot, ez ê wekî yên din, jopê têxime qûna te jî, hingê tu dê fêhm bikî bê 'ez şanênav nakim' çi ye. Çavên wî sor bûbûn. Çi qasî wî got 'na', wan bêhtir lê didan. Li cem me, cilên wî jê kirin. Agir ji çavên peywirdarekî dibarî, kef di devî re diavêt. Diqêrî, digot, kuro jiyana te çû, ez ê ji minrinê xerabtir bi te bikim. Li ser van qerînan, em li qiraxekê veniştibûn, me bi tirs li wan dinihêrî. Hevalê me, çiptazî mabû. Yekî kulmek li ûrê wî xist. Qêrîn pê ket û dirêjî erdê bû. Her duyên din wî rakirin. Yê din derbasî paşiya wî bû. Hin ji me ji ser hişê xwe çûbûn. Ez û du hevalên jin bi qêrîn, em bi ser wan de çûn. Bi çengên me girtin. Dema wî yê ku ew tiştê pelos (iğrenç) kir, pişkokên pantorê xwe digirt, qîrîya, got, van bibin, ez ê hesabê van peyre bibînim. Dema em derdiketin, hevalên me li pey me qîrîn, dengê girî hate guhên me. Hefteyekê, seranser me êşkence dît. Em danîbûna zemîneke betonî. Ji ber ku demeke dirêj, çipêtazî û şil, li ser betonê mabûm, ez zatûre bûbûm. Diranê min li hev diketin. Min nedikarî diranên xwe rawestînim. Dilê min dixeliya. Piştî ji tizika/qûna min xwîn herikî. Wekî pelê çilo dilerizîm. Di wî halî de, li ser erdê, ji ser hişê xwe çûme. Ev du sal in, li vê derê, ez di ve rehabilîtasyonê de me. Hişê min girtî ye. Ez kesî nas nakim. Kî tê serîkî li min dixê, ez nas nakim. Naxwazim bi kesî re hev binasin.

19.

Di roja yekem ya lêpîrsînê ava bişid li min dîkin. Bi qabloyên ku bi organê cînsî û serê tiliyan ve girêdabûn, ceyran didane min. Peyre gunikên/hêkên min ba dan. Ku ev kirin qediyên, ez bi deriyê hicrikê ve girêdam. Ji ser hişê xwe çûme. Nayê bîra min, bê çi qasî ez bêhiş mame. Ev kirin, roja duyem jî dom kirin. di vê navberê de, bi dengê bilind, dengê muzîkê û denkê yên ku êşkence bi wan dîkirin bi me didane guhdarîkirin. Roja sêyem, du fotograf nîşanî min dan. Ji min pîrsîn, ' ev kî ne, tu van nas dikî?' Dema min got, ez nas nakim, êşkence dom kir. Li ser hev, ji ser hişê xwe ve diçûm. Roja bîstê Reşemiyê/Sibatê ez derxistime ba dozger. Îfadeyên dijberê ifadeyên ku min dabûn, hatibûne nivîsandin. Serbest hatme berdan. Niha xewa min xera bûye, gewriya min diarihe û hişê min wenda dibe.

20.

Li dêrî dan. Min bang kir, bersiv nedan. Di cara dawî ku min bang kir de, gotin, 'vekin, em peywirdar in.' Kurê cîranê me jî li cem wan bû. Dema min derî vekir, sê kesên birûpoş hebûn. Piştî ku mala me seh kirin, ji hevserê min re gotin, em ê te bibin alayê. Nehiştin ku gorên xwe jî tê xe piyên xwe û birin. Ji mala me bi pênc sed metroyî bi wê de tir, tirimbileke sipê dipa. Du kes li cem tirimbilê dipan. Derketme derve. Dengê çekan hat. Min ji cîranên xwe alîkarî xwest. Ji tirsê kes dernekete derve. Ez jî vegeyame malê.

21.

Ber bi tirimbêla ku nêzîkî malê rawestiyabû birin. Ku em nêzîkî tirimbêlê bûn, kesê li wê derê, ji yê ku ez birim re got, hûn çima dereng mane û damençeya xwe ber bi jor ve kir, çend caran teqand. Peyre ez dirêjî erdê kirim û dest bi lêdanê kirin. Navên ku min nedizani ji min pirsîn. Ku min got, ez nizanim, yek ji wan, damença anî ber serê min û çend caran teqand. Di peyre, çavên min girêdan û li tirimbêlê siwar kirin. wan, ez birime cihekî ser girtî, heta serê sibehê êşkence bi min kirin. Carekê çavên min vekirin, yekî ku min nas nedikir anîn û ji min pirsîn, gelo ez nas dikim an na. Bi şevê derziyek li min dan. Bi bandora vê derziyê ji xwe çûme. Dema ez hatme ser hişê xwe, di pêlpêlûkekê de, ber bi jê ve digindirîm. Piştî, destên min vekirin, li tirimbêlekê siwar kirin. piştî du-sê xulekan, tirimbêl rawestiya. Dema min paça li ser çavên xwe hinekî rakir, min dît ku wesayiteke fermî di pêşiya me de rawestiya ye. dema, ez ji tirimbêlê derxistin, yekî got, vî bibin bavêjine derê. Ji tirimbêlê derxistin li wesayita fermî siwar kirin. Bi qasî çend kîlometroyan em çûn, piştî wesayit rawestiya û wan ez avitime keviya rê. Gef li min xwarin, gotin ku tu çavên xwe vekî, em ê te bikujin. piştî demeke kin ku min çavên xwe vekirin, min dît ku wesayita fermî di heriyê de maye.

22.

Bijîik pir bi kêtekît li me dinihêrî. Peywirdar, ji bo ku êşkence dernekeve holê serê kêliyêkê dihate hûndir. Digot, zû, dozger li hêviya me ye. bijîik peywirdar derxistine derve. Piştî lê-nêrînê rapor xiste hindirûwê zerkê, devê zerkê mohr kir. Lê peywirdar li devê dêrî, li ber çavên min, zerk vekirin û xwendin. Yek ji wan got, bêşeref, bi ser de zerk jî mohr kiriye, zerk çirand. Dema derxistine dozgeriyê ji dozger re gotin, li hemberî peywirdarên ewlehiyê derketin, êdî biryar a we ye. bi vî awayî gef lê xwarin. Lê dozger, em serbest berdan.

23.

Destê wê kelmçekirî, bixwîn, pora wê gijo mijo bû. Serê wê sor bûbû. Bi gûmana min dabûne ceyranê. Dema min got, keça min, çi bi te kirin, tirsiya li riwê min binihêre. Me ji peywirdaran xwest ku kelmçeyên wê vekin û wê serbest berdin. Lê ji ber ku nasname wê nebû vê pêk neanîn. Ji malê nasnameya wê anîn, vê carê jî gotin, em ê lêpirsîna zanîne ya tomerî bikin. Di dawiyê de me hişt ku kelemçeyê vekin. Piyalek av xwest. Bêyî ku vexwe, piyal şikand û zendên xwe jê kirin. Me ew bir nexweşxaneyê, piştî pansûmanê dîsa ew birin qereqolê. Ligel peywirdaran, dema ku em hatin malê saet bûbû yek. Zarok nedikarî li riwê me binihêre, dema me dixwest em dest bidinê, xwe bi paş ve dikşand. Dema min çengê wê girt, di nav êşekê de qirî, got ku her dera wê diêşe. Laşê wê reş û şîn bûbû. Me ew şiyand mala xweha wê, me got belkî li wê derê hinek rehet bibe. Li wê derê dema tenê dimîne, xwe ji qata çaran avêtiye.

24.

Çawa ketin hûndir, gotin, tamam e, kesê em lê digerin, li vir e û lihêf ji ser min avêtin. Gotin, tu terorîst î. Her çi qasî min got, ez nexweş im, tedawiyê dibînim, ev pênc sal in bayê felcê li min xistiye, dest û piyên min nagirin, rapora min heye, qeymeqamî kursiyê biterker da min, li min guhdarî nekirin, dest bi lêdana min kirin. bêrawest, navê min ê qod dipirsîn. Ji berêkê ve li her derê min didan. Yekî bi bêtêlê got, me ew kes bi dest xist, ma em bikujin? Dema ji hêla din gotin, mekujin, bixivînin, ez zerk kirime erdê, li ser min rûniştin, lêdanê dom kirin. diya min xwest xwe bavêje ser min. Li pişta wê jî xistin, avêtine erdê. Xwîn ji serê bavê min diherikî. Birayên min, Savaş û Bariş digrîn. Her derê xênî seh kirin, livînên me avitne derve. Heta saet heştan li malê man. Bavê min û kekê min Selîm bi xwe re birin û ji gundî çûn.

25.

Ez û heftçengê min daxistne xwarê. Çavên me girêdan. Pênc- şeş peywirdar hebûn. Yek ji wan, bi sîle û pihînan êrîşî me kir. Yek derkete ser singa min. Bêhna min çikiya. Demekê çavên me vekirin. Ê peywirdar, got, ez bûm boksor, li çengên min binihêre. Ji tirsê, min nihêrî. Gava min lê nihêrî, kulmek li riwê min xist. Got, niha jî ez bûm apore/sapiq û ceyran da organên me yê cinsî. Piştê, em ji ser hişê xwe çûne. Dema min çavê xwe vekir; organê min ê cinsî danîbûne ser texteyekê, bi copê lê didan. Dîsa ji ser hişê xwe çûm. Ava bişid bi min reşandain. Peyre ez hatim ser hişê xwe. Heman peywirdar got, vê carê jî xerifîme. Cop di prezervatîfê re derbas kir, bi alîkariya hevalên xwe, tecavizî min û heftçengê min kirin. Xwîn dabû der, min got ez dimirim. Wî peywirdarî, vê carê ez li himbêza xwe rûnandim, tacizî min kir. Min got, kekê mekin, ez zewicî me, du zarokên min hene. Got, ezê te bikim top/qûnda û jina te jî ji xwe re bibim. Xwîn zêde bûbû. Gava rewşa me xerabû, em birine ocaxa tendûristiyê. Em şiyandina nexweşxaneyê dewletê. Berî me, ew bi bijîk re axivîn. Bijîk li me nihêrî. Fîlmê me kişandin. Derman nivîsand. Got, vana bi kar bînin, dê derbas be. Em vegeyriyan. Heta daneşînê, derman dane me. heftçengê min şiyandine girtîgeheke din. Ez berdîdam/ez tehliye kirim.

26.

Hin peywirdarên ewlehiyê yên cil siwîl hatne mal. Bi qasî saetekê, dijûn kirin, lêdan kirin. Digotin, çek li ku derê neş di peyre avitne tirimbêlekê. Di tirimbêlê de jî dirêjî erdê kirin û li min dan. Gava em çûne şaxê, çavên min girêdan, avitne cihekî. Gotin, xwe tazî ke. Min tim/sereqet lava dikir. Lê wan yarî dikirin. Peyre peywirdarekî ku jê re digotin 'şef'; etekê min, qutikê min û bin cilên min, bi zorê derxistin. Got, cihê çekan bêje, naxwe dê namûsa te ji dest biçê. Di peyre jî, destên min ji paş ve girêdan, ez li erdê dirêj kirim û dest bi tecawizê kir. Xwîn ji ber min çû. Piştî, tazî ez birime odeyeke din. Ji çengan ve, ez hilawestim. Ceyran dane serê çîçêkên/memikên min, tiliyên lingên min û organê min ê cinsî. Dema hilawestî bûm, çixare di zendê min û organê min ê cinsî de, vemirandin. Piştî hilawestî, ez kirime hindirûwê tekerekî, li hewayê zivîrandin. Li vê derê jî ceyran dane min. Di peyre, di hindirûwê vî tekerî de, bi copê tecawiz kirin. Ev hemû, di hindirûwê sê rojan de, çar-pênc caran pêk hatin. Di heştê Sermawezê/Mijdarê de, ez birime bijîjk. Lê bêyî ku bijîjk li min binihêre, ez vegerandim.

27.

Cemîl derî vekir. Pirsîn, gelo li hindûr kesî din heye yan na. Cemîl jî pirsî destûra lêgerînê kir. Gava peywirdar xwestin têkevin hindûr, got, bila jin cilê xwe li xwe kin û piştî têkevin hindûr. Li ser vê, peywirdar, Cemîl pincerandin û ketne hindûr. Derketne jor, destê Nebîl kelemçe kirin. Cemîl birin mitbexê û lê dan. Ji ber ku li sînga wî dan, li erdê ket. Li ser gazî û qêrînên me, gotin, bi derewan li erdê ket. Gava birên wî, Ferît û Huseyîn bin çav kirin; Cemîl li ber tirimbêla polisan a fermî rawestiya. Got, yan hûn ê wan berdin yan hûn ê di ser min re derbas bin. Peywirdar tirimbêl ajotne ser wî.

28.

Sibeha pêncê tîrmehê, saet li dor heşt û nîvan, pêşî peywirdarên taybet, di deriyê girtîgehê de dane der. Piştê li her derê, peywirdarên biunîforma dane der. Bi yek carê êrîş kirin. heval jî, firaxên di qawîşê dane pey dêrî. Dest bi avêtina bombeyên, deng, gaz û mijê kirin. Dest bi hilweşandina dîwêr kirin. Piştî bi saetekê ketne qawîşê. Em kişiyên qawîşa sêyem, neketibûne wê derê. Di wê navberê de, mirov xwe, bi her tiştê ku bi dest wan diket diparastin. Li hindûr gelek kes bi şewitînê re rû bi rû ma. Îtfaiye gaz dirijand, wan dişewitand. Ji aliyekî ve av li qawîşa sêyem dirijandin ji aliyekî ve dişewitandin. Je ber ku agir dihate vemirandin, dûwekî tîr hebû. Zikê xênî qul kirin, bombeya gazê yan jî gaza hêrsê avêtin. Gava ku ez ji ser hişê xwe çûme, ez birime qawîşa jinan. Li wê derê hewa hinekî din çêtir bû. Saetekê em rûniştin. Bombeya gazê, bi qasî ku nava mirov perçe bike, bibandor e. Piştî kêlîkekê, dest bi xerakirina dîwaran kirin. Dîwarê ku li hewşa/bexçeyê derve dinihêrî qul bû. Bi qûbûnê re, devê kefçeyê kete hindûr. Ji ber ku dîsa bombeya gazê avêtibûn, hindûr tije dû bûbû. Ji bo ku hinekî hewa bistînim/bêhna xwe berdim, nêzîkî qûla ku kefçeyê vekiribû bûm. Qûleke mezin bû. Min bi hêsanî kefçeyê didît. Wî/ê jî ez didîtîm. Fikirîm ku kefçe dê bi ser min de bê. Min xwest xwe bi paş ve vekînim; nizanim çawa çêbû, min kefçe li ser çengê xwe dît. Pê bawer im ku ji qestîka wisa kir. Operetore kefçeyê, pir xweş ez didîtîm. Li gel çengê xwe, ez bi dîwêr ve zeliqîm. Di wê kêliyê de, çengê min jê bûye. Di wê gavê de, ez ji ser hişê xwe neçûm, ji xwarê deng dihat, qîrîna operator, digotin, çengê wî jê bû. Erd, bi ava ku dipijiqandine hindûr, tije bûbû. Dema ez li erdê ketim, av bi ser serê min diket. Hevalan, ez ji avê derxistim, tiştêkî mîna galonê avê xistine bin serê min. Ji bo ku ji ser hişê xwe neçim, sereqet pirs ji min dikirin. Ji bo ku xwîn winda nebe, çengê min bi paçekî girêdan. Piştê yekî, qey li wan deran digeriya; pê li çengê min kiriye. Destê xwe noq kir û derxist. Bi temamî jê nebûye, perçeyê çerm bi awayekî dirêj li ser maye. Rahîştine çengê min, danîne ser. Dema ev pêk dihatin, li ser hev bombeyên gazê avitine hindûr. Ji ber ku her kes xwe avête erdê, di wê navberê de, dîsa ketme nav avê. Giştî xeniqîbûm. Hevalekî xwe bi erdê ve kaş kir, hat, dîsa tiştêkî danî bin serê min. Teqez dizanîbûn. Li wê derê, du saetan li nav avê razeham. Piştê bandora bombeya gazê nema, ku heval hinekî hatin ser hişê xwe, gotin, em Mahmut bidin jêr. Ez birime nexweşxaneyê dewletê. Dema ez ketme nexweşxaneyê li ser hişê xwe bûm. Bijîk got, pir zehmet e. Tiştêkî mîna derziya tetanosê kirin. gotin, em nikarin tiştêkî bikin, ez şiyandime fakulteya tipê. Diviyabûya çeng di nav qeşa û navgînên qerisandinê de bihata şiyandin. Hal bi hal, di wê germa tîrmehê de, çengê min dane destê min, ew di nav paçekî de pêçayî ez hatibûm.

29.

Dîsa çavên min girêdan, ez birime odeyeke din. Pêşî cilên hemû cilên min ji min kirin û bi ser riwê xwe ve, li erdê dirêj kirim. Destê min ê rastê bi lingê min ê çepê; destê min ê çepê bi lingê min ê rastê ve kelemçe kirin. Li wê derê çar pênc xulekan mam, tiştên ku dê bi min bikin ji min re vegotin, tadeya derûnî bi min kirin. yekî got, tu dizanî ev ê çi qasî bidome? Tu kengî kesan nîşanî me bidî, dê hingê biqede. Peyre, bi tişteki mîna çengelê, dest û piyên min çep û rast, ez hildame hewayê. Piştî xulekek û nîv, ez ji ser hişê xwe çûme. Sîtilek ava sar bi serê min de dakirin/rijandin. Gava ez hatme ser hişê xwe, tenê destên min ji paş ve kelemçekirî bûn. Çavên min dîsa girêdayî bûn. Ez birime ber dîwarekî rast û ez spartime dîwêr. Bi qasî çar-pênc xulekan, ava bişid bi min da kirin. Ez li tihilê, li cihekî rûnandim. Bi zorê xwê bi min dane xwarin. Dema xwê bi min didane xwarin, ji hemberê min dengê avê dihat. Bi gûmana min ji piyalekî, av berdidane piyalekî din. Piştî bi kêlîkekê, min hew debar kir, ez verişiyam. Tiştê ku verişiyabûm xistine firaxekê û hewl dan ku ez wan bixwim. Pozê min girtibûn. Ji bêgavî min dadiqurtand û dîsa vedirişiyam. Piştî yekî destê xwe bi xwê ve fikir û di bin pêç/paçî re, bi qiraxên çavên min didewisand. Piştî xwarin û av anîn. Min got, ez naxwim. Ji bo avê israr kirin (pêkolî kirin) bi zorê av dane min. Piştî ku av dane min bi demeke kin, madê min xerabû. Bi awayekî zêde, pêdiviya daşirê pêk hat. Ji bo çûna daşirê destûr nedan. Gotin, ku tu bixwazî, tu dikarî li vê derê jî pêdiviya xwe pêk bînî. Li ser textikeke rast dirêj kirin. Dest û piyên min girêdan. Yek ji peywirdaran li nik min rûnişt, dest bi axavtinê kir, got: “Lawo, çixareya min geh pê dikeve, geh vedimire, vaye niha min çixareya xwe pê xist. Heke heta çixareya min biqede, navê wan kesan bê bîra te, baş e, yan na tu dê bibe xwelîdanka min. Pir tê de neçû, çixareyê di laşê min de vemieandin. Piştî ez rakirime ser piyan, heta serê sibê qet nehiştin ku ez rûnê, li ser piyan hiştin. Di dema ku îfadeya min werdigirtin, peywirdarekî din hatibû hindûr. Pirsî, got, ma şerîf ev e? Malbata wî dipirse. Hemû kenîyan. Gotin, ne ev e. Min jî got, ez im, şerîf ez im. Peywirdarê ku agahî anîbû jî kenî, got, ne tu yî.

30.

Roja bîst û diduwê sibatê, saet li der dora pazdeh û nîvan de/piştî nîvro di sisê û nîvan de, dema çûme malê, ez tûşî peywirdarên ku di mala min de qereqol vekirine bûm. Bi vekirina dêrî re, sê-çar heb ji nişka ve êrîşî min kirin û ji her hêlê ve dest bi lêdanê kirin. piştî ez kaş kirim, ji malê derxistin, li tirimbêlê siwar kirin. Ez birime şaxê. Tavalê ez kişkişandim. Li min dan û dest bi êşkenceyê kirin. Min xwest parêzerê xwe bibînim, li gel dijûn û heqaratan xwesteka min neanîne cih. Rast û beravajî ez htma hilawestin. Sereqet dest diavêtine min. Peyre bi fermana şefê tîmê, tecawizî min kirin. ji ber ku çavên min girêdayî bûn, min kesî ku vî karî kir nedît. Lê him ji dengên wan, him jî çûn û hatina nexweşxane û dadgehane; bi hêsanî, ez dikarim kesên êşkence li min kirin nas bikim, teşxîs bikim. Piştî van bûyeran, demeke dirêj ez nehatme ser xwe. Min nekarî, tiştên bi serê min de hatî, ji bijîik û hekîman re vebêjim. Piştî bûyera tecawizê, dinya bi serê min de xerabû.. Min ev bûyera pelos/kerih heq nekiribû. Ne tenê ez, tu mirov vî tiştî heq nake. Tu pêwendiya kesên ku vê yekê kirin, bi mirovahiyê re nîn e. Ev demeke dirêj e, zehmetiyên bibîranînê û ramanê dikêşim.

31.

Dema ez birime şaxê, çavên min girêdan. Lê di ber re min didît. Peywirdar em kirne rêzê. Ji odeyekê qêrîn dihatin. Ez mirime odeyeke din, bi zorê ez tazî kirim. Peywirdarekî kinik, çavşîn hat, ez hilawestim. Tiliya xwe kire wajînaya min. Di odeyê de hinên din jî hebûn. Bi hev re, hiladiwestin û dianîn xwarê. Sereqet tecawiza cinsî kirin. Pirs nedikirin, êşkence dikirin. Yek ji peywirdaran digot, ez bijîjk im. Piştî ku ez bi zorê tazî kirim, merhema di destê xwe de, di laşê min de digerland. Wan dê em bibirana lênêrînê. Dixwest şopên di laşê min de winda bike. Seranserê heşt rojan, bêyî ku bihêlin em rakevin û carna jî li ser piyan me êşkence dît. Piştî ku em diavitne hicrikan, li filmên porno temaşe dikirin, eraq vedixwarin. Piştî ku ez ji bin çav derketim, bi qasî du mehan, min nedikarî çengên xwe bi kar bînim. Heta şeşê adarê, roja ku ez derxistme dadgeha ewlekariyê sereqet min lêdan xwar.

32.

Sê kesan, ez ji hilcoyê daxistim. Çiptazî bûm. Paçika li ser çavên min xwehr bûbû. Sercedwanek hebû, navê wî Necatî bû, ez wî pir baş nas dikim. Êşkence jî bi min kir. Her sêyan jî tecawizî min kir. Qêrîm, perpitîm. Piştîre ji ser hişê xwe çûme. Heval ji min dipirsîn, digotin, çima ew qasî êşkence bi te dikin? Min nekarî ji wan re vebêjim. Min nekarî bêjim tecawizî min dikin. Pir tirsîyabûm. Tenê min got, eziyetê bi min dikin.

33.

Piştî tecawizê bi min kirin, ez birim şaxê. Singireke şil danîne bin serê min û ez li ser dezgeheke biceyran dirêj kirin. seranserê çend saetan bi navber ceyran dane min. Di vê navberê de jî dengê qêrînên hevalê min ê ku em bi hev re hatibûne binçavkirin bi min didan guhdarîkirin. Piştî vê kiryarê lez birim ser maseyeke din. Berî demekê, ez ji ber kîstê emeliyat bûbûm. Tiştê sar spartine cihê emeliyata min, bi gûmana min çek bû. Gotin, çokê xwe deyne ser erdê. Hin bi hin, cop di paşya min de birin û bi carekê dehf li min dan, ez li ser copê rûnandim. Xwînê dest pê kir/xwîn herikî. Piştî dîsa ez razandim, dest bi ceyranê kirin. di vê navberê de, di hev re diaxivîn, digotin, tehma wî di devê min de ma. Tam di wê kêliyê de, yek hat û tecawizî min kir. Min hîs kir ku xwîn ji min herikî. Piştî bênavber dest bi ceyranê kirin.

34.

Dê û bavê min pir caran diçin bajêr. Bavê min li gund rênçber e. Dema li gund kar nebe, tê bajêr hemaliyê dike. Di saeteke ku kes li malê tunebû, ligel xwişk û birayên xwe li gund bûm. Ber êvarkî, gava ku ez diçûma daşira li hewşê, yekî bi pora min girt. Cerdevanê bi navê Haşmet Akyurt ê ku gundiyê me bû. Keleşkofa di destê xwe de, bi pêsîra min ve kir, got, ez peywirdar im, li ser navê dewletê dixebitim, dengê xwe meke û bi zorê tecawizî min kir. Got ku tu ji kesî re bibêjî, ez ê te, diya te, bavê te bi tivingê bikujim. Ev yek çar meh dom kir. Di demên ku dê û bavê min ne li mal bûn dihat, tecawizî min dikir. Dema ku ez li Amedê çûme mala meta xwe, ez giriyam. Li pey ku merivên me bi ser min de hatin, bêgav mam û min got. Ez birime bijîjk. Êdî nema dikarim li riwê kesî binihêrim. Ji mirovan nefrat dikim û naxwazim bijîm.

35.

Roja şazdehê meha Hezîranê/Pûşberê bi mebesta çêrîna mêşinan ji malê derketim. Li-derveyê têla bidireh jî mayin danîne. Min mêşin diajotin, her tişt ji nişkê ve çêbû. Wekî bobelatek/kabûsek bû. Ji nişkê ve pêk hat. Ji nişkê ve pêk hat û qediya. Pêşî, min dengekî bilind bihîst. Piştî min êşeke tirsnak hîs kir.(pêland) Gava min çavên xwe vekir, bi perçeyên goştê xwe yên ku li hawîrdor bela bûbûn re rû bi rû mam. Paqekî min jê bû, tiliyên min firîn. Dema min li xwe nihêrî, ez tirsiyam. Min hewl da xwe ku laşê xwe yê ku ji hev perçe bûbû, bi hev ve kim. Tenê bûm. Bi hemû hêza xwe qîriyam. Lê tu kes tunebû û dengê min nedihate bihîstin. Mêşinên min jî perçe bûn. Bi ser min de pekîbûn. Di nav êşê de digevizîm. Peyre zarokê ez dîtîm û bi bez gazî gundiyên din kir. Piştî bûyerê bi sê rojan, li nexweşxaneyê şeş caran ez emeliyat bûm. Hemû tiliyên destên min û paqekî min jê kirin. argûşka min a ku deristibû û singa min a ku hinekî perçe bûbû tedawî kirin. Protez hate pê ve kirin. hemû dema roja min li malê derbas dibe. Ku derdikevim, nikarim biçim cihên pir dûr. Yê di temenê min de digerin, ez nikarim rabim ser piyan. Ew dema bûyerê tê xewna min. Ku ez ji xewnê şiyar dibim, geh li xwe, geh li jiyana xwe dinihêrim. Laşekî nîvco mayî, temeneke nîvco mayî. Ji tenêtiyê ditirsim, tenêti bûyerê tîne bîra min.

36.

Peyre ez ji hicrikê derxistim û gotin, tu dê tiştêk ku em dixwazin fêr bibin ji me re bibêjî yan em karekî cuda bi te bikin? Min jî got, tiştêkî ku ez bibêjim tune ye. Li ser vê dest bi pihînan kirin. polisê bi navê 2komutan' got, tu dê niha lavelavan ji min bikî, ez birime odeyeke din û tazî kirim. Bi qabloyên ku bi organê min ê cinsî û tiliya qelîçankê ya lingê min î çepe ve girêdan, ceyran dane min. Piştî texteyek danîne navbera destên min yê kelemçekirî û piştî min, bi qasî ku lingên min deh santîman ji erdê bilind bin, ez hilawestim. Di vê rewşê de nîv saet êşkence kirin. Ez diqêrîm lê wan dom dikir. Piştî ku dîsa ez birime hicrikê bi bîst xulekan, ez birime odeyekê û li vê derê kesê ku jê re digotin 'komutan' got, heke ez ji wan re sixûriyê bikim, ew dê hemû pirsgirêkê min yê aborî çareser bikin. Xwestin ez têkevime partiyê û li wê derê casûsiyê bikim. Çavên min girêdayî, bi zorê kaxezek bi min dane şanenavkirin. Sê milyar lîre kirin berîka min, gotin, heke baweriya me bi te bê, ji bo ku tu agahiyan ragihînî me, em ê numroya telefonê jî bidine te. Peyre, çavên min girtî, li nêzîkî mala min, ez ji tirmbêlê dehf dam û ji wir bi dûr ketin.

37.

Piştî ku me ji bazarê, bebekê pêlîstok û turek kirî, me dest bi meşê kir. Saet li dor hivdehan bû. Du kes nêzîkî me bûn, xwestin me bibin. Em jê tirsîyan ku jirêderketî/sapiq bin û em qîrîyan, lê devê me girtin û gotin em polis in. Me got, em ê herin mala xaltiya xwe, lê wan got, ji dêlva xaltiya we, em ê we bibine cihekî ku hûn jê hez bikin. Em birin cihekî nola mudiriya ewlekariyê. Di rex avahiyê de jî leşkerî hebû. Çawa em ketne hindûr, em birine odeyekê û em tazî kirin. Ji ber ku çavên me girênedan, me kesên ku em tazî kirin dîtîn. Em careke din wan bibînin, em ê wan nas bikin. Piştî ku em tazî kirin, cop li ser singa me û organê me yê cinsî gerandin û wisa em tacîz kirin. Tilî diavitine organê me yê cinsî, memikên me diguvajtin, digotin, memikên we nola kevîran in. Nedihiştin ku em biçîne daşirê. Yekî got, tu ne keçîk î, tu jin î, em bi te re rakevin jî tiştê nabe. Got, ku hûn careke din bîn vê derê, dê hemû karmendeên mêr yê li vê derê, wî karî bi we re bikin. Bi copê li lingên min û destên min didan, ez diqêriyam. Digotin, xwe newestînin, kes dengê we nabihîze. Dema min bebekê pêlîstok yê ku ji bazarê kirîbû xwest; yê ku li min dixist, got, ji dêlva bebekê pêlîstok, ez ê bebekî rastî bidime te. Ji bo ku em êşkenceya ku bi me dikirin ji kesî re nebêjin, sereqet çêrî me dikirin û gef li me dixwarin. Piştî ku em xistne nezaretxaneyê, çî kesê ku hat tecawizî me kir, pêşî yê ku bi rojê dixebitîn, piştî yê ku bi şev dixebitîn.

38.

Piştî ku dengê çekan rawestiya, min li hevserê xwe yê ku li metbexê rûnidişt nihêrî. Li hev kopiya bû, riwê wî zer bûbû. Li hemberî pencereyê rûdinişt. Yek hat cem pencereyê. Nîşan girt, li nîvê pêsîra wî da. Bi yek guleyî, dirêjî erdê bû. Her du zarokên min jî di himbêza min de bûn, rashaatî gule li me dibarandin. Ez bi paş ve ketim. Deng ji zarokên min derneket. Gava min hewl da ku ez wan bi ser xwe de bikşînim, min dît ku bêcan in. Şelwarekî reş li min bû. Mêjiyê zarokên min yê ku perçe bûbû, bi şelwarê min ve zeliqîbû. Hîna ji ser hişê xwe neçûbûm. Kurê min yê mezin ê ku sax mabû, dest bi girî û qîrînê kir, digot, we diya min û bavê min kuştin. Wan jî kurê min ditirsand û digotin, me dê û bavê te nekuştiye, terorîstan ew kuştin. Piştî ku gule li me reşandin, li çepka dixistin. Qêrînên kêfxeşiyê dikirin. Piştî ji ser hişê xwe çûme. Li nexweşxaneyê, lingên min bi qeryoleyê ve kelemçe kirine. Nobedarê ku li ser serê min radiwestiya digot, ev terorîst e, peywirdarên ewlekariyê kuştin. Dema bombe avêtiye, bombe di nav destê wê de teqiyaye, birîndar bûye. Piştî ku hatme girtin, pazdeh rojan li nexweşxaneyê, di qawîşa girtiyan de mam. Nedihiştin ez biçim daşirê. Ji bêgavî, min pêdiviya xwe, di nav cihê xwe de dikir. Digotin, dev jê berdin, bila di nav pîsîtiyê de bigevize. Jinên ku di qawîşê de diman, lînêrîna min girtin ser xwe. Binê min paqij kirin. birînen min pansûman kirin. Ez çî bibêjim, nikarim zarokên xwe, hevserê xwe ji bîr bikim. Ew kezeba min bûn. Xeyala wan, qet ji bîra min naçe.

39.

Êvarî, saet li derdora bîstan, ez û hevalê xwe tirimbêlê peya kirin, em li tirimbêleke siwîl siwar kirin. di rê de, bi destan tacîzî me kirin. wan, em birin şaxê. Çavên min girêdan, ez çîpîtazi kirin. Ez bi hilcoyê hilawestim; ceyran dan serê memikên min, tilêyên min û organê min yê cinsî. Sê-çar caran ez hilawestim û daxistim. Piştî ez birim daşirê, serê min kirin nav sîtilekî. Vê yekê demeke dirêj dubare kirin. Piştî ligel ku çavên min girêdayî bûn, ez birim zeviyekî ku bi gûmana min vala bû. Gotin, bireve, em ê gule bavijine te. ez nerevîm. Ku nerevîyam, demeke dirêj li min xistin. Vê carê ez avêtim hicrikeke pîs. Her dera min bbû gû. Bêhneke pir pîs ji min dihat. Dîsa ez bi hilcoyê hilawestim û ceyran dane min. Di organê min ê cinsî ve ceyran dane min. Xwîneke pir zêde ji min çû. Gotin, 'mir' û ez daxistim. Piştî hevalê min yê ku ligel min bin çav kiribûn, anîn wê derê. Gotin, tecawizî wê bike. Ku nepejirand, bi awayekî pir xedar lê xistin. Ew jî çiptazî bû. Hêkên/gunên wî ba dan. Piştî ku ew birin, yekî din ku di bin çav de bû û min ew nas nedikir anîn. Bi heman rengî gotne wî jî ku tecawizî min bike. Wî jî nepejirand, heman tişt anîn serê wî jî. Herikîna xwîneke dom kir, ez birim nexweşxaneyê dewletê. Piştî ku li vê derê derziyek li min dan, dîsa ez anîm şaxê. Yekî ku jê re digotin 'bizmar' li wê derê bû. Gava ku bandaja di ber çavên min de hinekî xwehribû, min ew dît. Zilamekî hîthîte bû. Ku dîsa bibînim ez ê nas bikim. Wî ya, bi pora min girt û ez birim odeya êşkenceyê. Ez bi hilcoyê hilawestim. Ceyran da pozê min, piştî qirika/gewriya min şidand. Sê-çar caran di pozê min re ceyran dane min. Ji dev û pozê min xwîn herikî. Demeke dirêj serê min di bin ava sar de hiştin. Gotin, ku em wisa nekin, tu dê dîn bibî. Piştî, ji nû ve, ez birim odeyê din. Kesê bi navê 'bizmar', ez li erdê dirêj kirin. got, ez ê tecawizî te bikim. Demekê ez tacîz kirim. Piştî got, tu lewitî yî/murdar î, ez tecawizî te nakim, tu pîs î. Ez li ser şûşeyekê dam rûniştandin. Bi pora min girt, çend caran ez hildam û danîm. Xwîneke zêde ji maqata min herikî. Piştî ji ser hişê xwe çûm. Gava min çavên xwe vekirin, di hicrikê de bûm, her derê min di nav xwîneke de bû.

40.

Ji ber ku hewa germ bû, em li serê bîn/apartmanê radiketin. Pênc peywirdar hatin. Yek ji wan birûpoş bû, cilên fermî li xwe kiribûn. Yê din siwîl bûn. Ez û hevsera min, ji serê bîn daxistin, xwestin em deriyê malê ji wan re vekin. Keçkên min raketî bûn. Bi dengê peywirdaran şiyar bûn. Polis berê çekên xwe dan me û li hêwanê pan. Min ji Melehetê re got, bi aram be û cilê xwe li xwe ke. melehet got, bavo, dexîlê te me, nehêle min bibin, vê carê dê min bikujin. min jî got, bi aram be, dê te serbest berdin. Lê me çi kir bi aram nebû. Pir dilerizî. Melehat û keça min a din ku navê Zeynebê ye, piştî ku cilên xwe li xwe kirin, hatin hêwanê. Melehet, ji nişkê ve baz da. Kete odeya li nik hêwanê û berê xwe da pencereyê. Diya wî di pey re bezî/da dû, lê negihîştîyê. Xwe di pencereyê re, berda xwarê.

Mirin Mirin Hezen Mirin

Kîjan mal heye ku mirinê konê reş di devê deriyê wî de venedaye. Dema min rêz dinivîsandin, agahiya mirina el-Hakîm hat. Anonsa xuleka dawî derbas bû. Piştî hate diyarkirin ku bombeke ku dîwarên gora Elî jî derizandiye tyeqiyaye û ji ewladên Resul, laşê el-Hakîm perçe perçe bûye. Di peyre, agahiya mirineke din. Destê çepê yê keçka piçûk ji movikê, tiliya navê ya destê rastê jî, ji nivê jê bû. Piştî agahiya qezayekê ku di mêjiyê zilêm de bû sedama wexmê/odem hat. Piştî laşên sê kesan ku li Gazzeyê, bombe ketibû hindirûwê tirimbêlekê û ev kes şewitibûn, bûbûne mîna komirê di ekranên telewîzyonê de xuya kirin. Peyre hate gotin ku wexma di mêjiyê muzikçêkerekê de zora wî biriye. Gelo hûn mafê xwe fihêl/helal dikiş Hemû bi hev re: Helal be/fihêl be. Peyre agahiya mirina organîzatorekî. Îro roja mirinê ye. pirtirîn filîstînî dimrin. Li Filîstînê, her roj çend kes têne kuştin. Zarok û jin dimrin. Ez wekî nûçeyekî, li mirinê temaşe dikim. Ma mirin nûçe ye, lê temaşe dikin? Dema ez lê temaşe dikim; laşên perçebûyî dibînim, laşên şewitî, zarokên ku serê wan perçe bûne, jinên ku çeng û paqên wan jê bûne, dibînim. Ew dimrin. Yên ku li mirinê dipên hene di nav wan de, lê mirin bê agahî tê ji piraniya wan re. Dibêjim, mirin ba ye, ji nişka ve der tê, digobile/diweze û hemû naqosan bêdeng dike, naqosên ku di navbera jîyan û mirinê de diçe û tê. Mirin bi qasî ku bêagahî ye, rast e. Dema em dimrin, perdeya di navbera me û rastiye radibe. Dema ez vê yekê dibêjim, wekî ku ez mirime û min rabûna wî perdeyî dîtiye. Hal bi hal mirov nikare wekî ku miriye bike. Mirin rast e, kî dikare ji mirinê rizgar bibe. Mirin, mal bi mal digere, li vî bajarî, li wî welatî. Dema derbas dibe, melayîketê mirinê bi nêrîneke ecêb lê dinihêre. Ew ditirse û diçe cem Silêman, dibêje, min li ser çengên bê/bayî siwar ke û bibe wî aliyê dinyayê. Silêman matmayî dimîne lê mirovê ku lavalavê dike naşkîne û fermanê dide bê. Di kêlîkekê de, bayê Silêman zilêm davêje Hindistanê. Gava zilam ji ser çengên mirinê peya dibe, bi melayîketê mirinê re, rû bi rû dimîne. Zilam dibêje te, te îro çima wisa ecêb li min nihêrîş Melayîketê mirinê, dibêje, piştî kêlîkeke din, ez ê rihê vî zilamê, li Hindistanê, li wî serê dinyayê bistînim; ez difikirîm gelo ev zilam dê çawa biçe wê derê? Mêrik dibêje, were, emaneta xwe ya bi min re bigre. Wî bibe, wê nediyariyê. Min bikuje da ku perdeya li ber çavên min rabe. Hingê, dibêje melayîketê mirinê, tu dê bibînî, tiştê ku divê tu bibînî. Erê, dibêje mêrik, ez ê bibînim, tiştê ku min berê nedîtiye. Heke mirov piştî mirinê bibîne, mirin dibe çav jê re. Hal bi hal çavê wî heye. Heye lê ew çav ne çavê hindûrîn e. Çavê çi? Çavekî wisa ji rêzê. Heke di gava mirinê de dikare bibîne, tu pêwendiya wî çavî bi tarî û roniyê re nîn e. Ango dikare tiştê ku tune bûye jî dibîne. Tunebûnê dibîne. Heke tiştê tune dibîne, naxwe berî wê kore bîn e. Dinihêre lê mirinê nabîne. Ku mirinê bibîne dê ji azweriyên/ixtîrasên xwe rizga rbibe. Dema mirin xuya dibe, tiştê rizgarkirinê ye. Ji tiştê kê bêtir, rewş. Belkî ji rewşekê, derbasbûna rewşeke din. Belkî tiştê derbasbûyî, dema derbas dibe guherkar e. Belkî wextekî. Kêliyek. Yek, heta tenê yek. Mirov carekê dimre. Wekî ku tu kes nikare bi rawaya, 'carekê ez miribûm jî...' biaxive, carekê tê serê yê ku hatiye serî. Gelo mirin, pêşî tê serî? Melayîketê mirinê tê ber serê yê/a ku dê mimre gelo? Piştî, canê di wî/ê de çawa distîne. Dibêjim can, can çi ye, tiştê kê çawan e, gelo rewşek eş Dema dibêje, 'ez canê te dixwazim, melayîket çi hîs dike? Li gorî ku melayîket xwe kujerekî nabîne, dema can dixwaze, çawan dixwaze? Çawan xwe nîşanî namzetê/a mirîyî/ê dike? Melayîketek çawan xuya dibe? Di çi suretî de derdikeve pêşber? Suretê mlayîket çi ye? Şekl û şemalê wî/ê heye? Heke şeklê wî heye, di valahiyê de cihekî xwe digre? Heke mirin valahiyek e, kesê/a mirî derbasî cihê melayîketî dibe gelo? Gelo melayîket wî/ê vexwendî cem xwe dike? Vexwendina melayîket ji xwe ye gelo? Gelo melayîket tiştê kê vexwendî cihekî dike? Yê/a ku vexwendkirin, gava dibîne ku tu çareya

wî/ê nîn e, çavê wî/ê bi mirinê çawan vedibe. Îro çi qas mirî hene. Îro, dîsasê zarokên filîstînî mirin. Îro merivekî yê ku ew kuştin jî mir. Melayîket, îro pir vexwendin kirin. Ji nişkê ve, li hemberî wan da der, bi çengên xwe hingivte milên wan. Canê wan, ji tiliyê lîngan, ber bi jor ve hilkişiya. Ev di kêlîkekê de pêk hat. Yê/a ku mir, dema mir, wê kêliyê, wekî demeke dirêj jiya. Ji bo melayîket dem tunebû. Ji bo can jî. Lê yê/a ku canê wî/ê hilkişiya, dem pir dirêj hîs kir. Dema dimir, dem ji bo wî/ê pir giranbiha bû. Can hêdî hêdî, di lêş de, ber bi jor ve dikşiya. Melayîket, can didît. Yê/a ku mir, derketina can ji bedenî, di demeke pir dirêj de hîs dikir. Bi vekşînê, can heta bi gewriya yê/a ku dimre hat. Hat û eniya wî/a xweh da. Melayîket xwehdana wî/ê paqij kir. Paqij kir û careke din çengê xwe hingavte milê wî/ê. Dema hingivtiyê, can ji nişkê ve bilind bû, hate çavên yê/a ku dimre. Dema hat çavên wî/ê, çavê dinyeyî, yê/a ku dimre hate girtin. Di çavê wî/ê de, çavekî din vebû. Kêlîkekê, nêrînên wî/ê ketin valahiyê. Ronî, nehvirî, got, hinekî din ronî. Melayîket biskek ronî dayê. Yê/a ku mir, îcar bi çavê xwe yê nû dît. Hîna jî ne mirî bû, dimir. Dema ku dimir, ne mirî bû. Ne mirî bû lê canê wî/ê; ji rehên wî/ê, ji rîşeyên/sînirên wî/ê, ji goştê wî/ê, ji hestiyê wî/ê, ji xwîna wî/ê, ji destên wî/ê, ji tiliyên wî/ê, ji çavên wî/ê, bi giranî vedikşiya. Ji gilokeke hiriyê şil, şaxeke darê ya bistireh çawan tê kişandin, wisa derdiket. Gava derdiket, li pey xwe çi dihişt? Tevîheviyek gelo? Naxwe bêdengî? Melayîketê mirinê xewle bû. Bêdeng bû. Qet nedixivî. Tenê xuya dikir. Dema xuya dibû, dengê yê ku dimir qût dibû. Hewl dida ku biaxive lê nedikarî. Dema ew dît, dema melayîketê mirinê didît lal dibû. Gelo can, bêdeng û bêpêjn derdiket? Ku wisan be, mirov dikare çi ji van dengên ku di hindûriwê kesê dimre de diçingivin re, çi bibêje? Çima dibêje, ew bêdengî, ax ew bêdengî min dikuje. Ew tenê min dikuje. Gelo melayîketê mirinê, melayîketê bêdengiyê ye? Ma bi bêdengiya wî dimre yê/a ku dimre? Îro dîsa gelek can hilkişiyên. Mirov çi qasî dimrinş Êdî ez wan dibihîzim. Ez yê ku dimirin dibihîzim. Çi qasî ku dimrin, têne bihîstin. Mirinên wan dikin nûçe.

Mirina Ku Mal Bi Mal Digere

Ji Naim Öztürk re

Ez, huseyîn keskîn, kurê mehmet, di sala hezar û sê sed û sih yekê de ji dayik bûme. Li gorî rîwayetê, Barasor Ûlya, ji yekem niştecihê karyeyên/gundên Tîmûr e. Dîsa li gorî rîwayetê, ev gund, du bira, ji her birayekî çar malbat, ji heşt malan hatibû pê. Û ew jî gundê Elezîzê yê bi navê Saşman hatibûn. Pêşî em bi Sancaxa Diyarbekirê ve hatin girêdan, piştî em derbasî Xerpûtê bûn, di peyre jî, ligel Çemîşgezê, me di dêrsimê de biryar da. Heta bi sala hezar û neh sed û çil û çaran. Êdî em bi Kemalîyê ve girêdayî bûn. Bi Eşînê ve. Eşîn, ji egon'ê dihat. Dihate wateya bexçeyêkî mîna bihuştê. Di newaleke kûr û dirêj a ku sêçavî ji zinaran dipijiqîn de veniştibû. Bûkên xemgîn yên ku hevserên xwe şiyandibûne xerîbîyê, dema pizot/cemre dikete axê, xwe diberdane Çemê Muradê, nameyên ku ji hezkiyên xwe re nivîsandibîn berî avê didan. Ji Egînê, dûrtirîn gund, gundê me bû. Em di xelesa dawî ya zincîra gundên ku bi seranserî du sed û çil kîlometryê heta bi bajêr rêz bûbûn de bûn. Numroya me hezar û şeş sed û şêst bû. Di rojavayê me de gundê Yukariarmutlu, di bakûr de beldeya Yeni konakê, di rojhilatê me de gundê Karataşê, xozat û Koçkuzluca, di başûr de bi gundê ormanyolêyê ve, em hatibûne dorpêçkirin. Erda me bi çal û mitik bû, zevî hindik bûn, em li ser latên/zinarên ji kilsê bûn, me çandinî dikir lê hindik jê dihat. Me ket, nefel, fiy, ce û genim diçand. Di gundê me de darên berû, berûyê reş, belot, erx/ardiç û gûz pir bûn. Kakila guzên me pir tenik bû. Pembûwê ku me li ser piştê hêstiran/qantiran, ji Elezîzê dianî, vediçirand û di dezgehên bi dolab de radiçand û difiroto. Piştî xerîbî dest pê kir. Çi ezeb, çi bijin, xortên/ciwanên gundê me, ji bo debara xwe, bi mebesta xebatê çûne Stenbol û Enqereyê. Piraniya wan qesabî dikirin. Ku ew çûn karê raçandina cawî bêber/bêencam ma. Me jî bi qasî ku têra me bike diçand. Ku çend sewal ji hebûna, çawa be debara me dibû. Rojekî hingivkirekî hat gund, mêşên xwe anîn. Sê-çar mal li xwedî derketin, karê mêşvaniyê jî dest pê kir. Bêhna catiriyê/kekîkê ji hingivê me dihat. Wekî dûrikên/manî bûkan zelal bû.

Ocaxa tendirûstiyê, dibistana seretayî, mizgeft, me çêkiribûn. Jixwe, kengî keya bi-çûya Enqereyê, destê vala vedigeriya. Roj bi vî awayî derbas dibûn. Di pêncê tîrmehê yê sala hezar û neh sed û nod û sisêyan de, mele Elî wekî her carê banga limêja êvarî dikir. (Ezana limêja êvarî dixwend) me sewal kiribûne hindûr, seranserê rojê, em di bin tava rojê xebitîn bûn û pir westiyabûn lê ji bo ku limêja êvarî bi cemaat bikin, em diçûn mizgeftê. Em diçûn lê mele bangê di nivî de birî. Bêyî ku em tiştêkî têbigihêjin, bi qundaxê ti-vingê li meleyî dabûn û daxistibûne jêr, meydana gund. Gundî li wê derê civandibûn. Pêşî mele kêr kirin, piştî gule berî serê wî dan, kete erdê, gevizî, bêcan ma. Sed kes bûn. Telefon û ceyrana gund birîbûn. Kesên ku ji karê gundên cîranan vegeriyabûn, kesên ku ji zozanan dadiketin, yek bi yek girtibûn û anîbûn. Komeke ku ji deh kesan hatibû pê, mizgeft dor pêç kiribû, bîst kesên di hindirûwê mizgeftê de derdixistine derve, yên din jî, bi ser malan de girtibûn, zar û zêç her kesî li meydana civandibûn. Bi galonan benzîn li xaniyan reşandin û agir pê xistin. Kal û pîrên ku nekarîn derkevîne derve, di hindûr de şewitîn. Pîra cemîle, ligel neviyê xwe yê çardeh salî, ji ber ku deriyê odeya xwe girtibû/mifte kiribû, li hindûr mabû û şewitî bû. Serê Xaltiya Fexriyeyê ku yek ji pîrên gund bû, bi qundaxan perçiqandin, mêjiyê belav kirin. Qêrînên ajalan, trevî yên mirovan bûbû. Dewar, mêşin, ker zindî zindî dişewitîn. Yên ku direvin didane ber guleyan. Gule berdan serê hemû kal û pîran. Qoqê zarokekî perçe bûbû, çavên wî derketibûn. Zêr û ziberê jinan ber hev kirin.

Bêkêmasî, sed û nod û yek xanî şewitandibûn. Dema ku fermana serbestiya êgir ji serekê komê re hat, saet bûbû neh û nîv. Sih kesên ku ev saetê li qadê dipan dane ber guriya guleyan. Hatina min wisa çêbû: Min pêşî, qajîniyek bihîst, gava min di pencereyê re nihêrî, min pazdeh- bîst kesên biçek dît. Min keça kurê xwe Yaşar, Hacerê û neviyê min ê ku hîna nû temenê wî/ê bûbû sal û nîv hilgirt, derbasî odayê bûm. Min derî mifte/kilîd kir. Piştî kêliyê, bi pihînên bişid li dêrî xistin. Ji bo ku min nebin, min ji wan tika kir û min got, ji ber ku ez kal im, ezê nikaribim biçim. Ez hê bêhtir kaş kirim. Ez bi zorê birine meydana raserî gund ê ku me jê re digot 'Dolayi Ark'. Gava ez hatim, min dît ku hemû gundî li wir in. Li hemberî me, deh-pazdeh kesên ku çekên di destê xwe de bergî me kirine hebûn. Taviê li me reşandin. Em sê kes birîndar mabûn. Reviyan. Gund dişewitî. Sereqet xwîn ji min diherikî. Sibehê bi teqsiya ku ji gundê Aşağarmutluyê hatibû, ez birim Bağpınarê. Ji wê derê jî bi helîkopterê, ez birim li nexweşxaneyê Erzînganê razandin.

Ji Başbaxlarê laşên ajal û mirovan yên şewitî yên ku bûbûn komir û bêhna şewatê ma.

Şewat

Gava ji mal derketim min dît. Kûçe dişewitî. Yên li kûçeyê dişewitîn. Derketme kolanê. Piyarê, wîtrîn dişewitîn. Por, dest û riwên kesên ku diçûn û dihatin dişewitîn. Tiliyên wan dişewitîn. Çavên jinan dişewitîn. Bêhna goştê şewitî dihat. Donervan, li hemberê êgir, goştên ku dişewitîn jê dikir. Li ser bankeyekê rûniştim. Bank dişewitî. Rabûm, meşîme kolana din. Ev der kolana bankayan bû. Min nihêrî, banka dişewitîn. Yên ku di bankayan de bûn dişewitîn. Di rêzê/dorê de dişewitîn. Tahsildarek hebû li hindûr, dişewitî. Gava dişewitî, pere (dirav) dijmartin. Pereyên ku dihatne jimartin dişewitîn. Bêhna kaxezên şewitî dihat. Ji wê derê derketim. Ketme kûçeyê kevin. Li vê derê xaniyên kevin hebûn. Ew nedişewitîn. Min li dîwarên xaniyan yên ku sîwaxa wan rijayibî nihêrî, li pencereyên ku perwazên wan riziya. Ew nedişewitîn. Baş nêzik bûm. Min ji nêz ve nihêrt. Tiştê derbas dibû. Derbas dibe, kevin dike, diçilmisîne, dirijîne, kêr dike. Min pirsî, tu kî yî? Got, ez dem im. Min nihêrî hêdî hêdî dişewitî. Piştê ketme daristanekê. Gurû digihîştin ezmanan. Di nav de, zarok dişewitîn. Ketme parkê. Tixûbên/sînoren parkê tunebûn. Dîwar hilweşiyabû. Agir bi binê daran ketibû, dişewitî. Şaxên wê, pelên wê, kûlîlkên wê dişewitîn. Bêhna şewata kûlîlkan dihat. Wekî bixûrê bû. Ji wir derketim, gava derbas dibûm, min li hember nihêrî, ronî dişewitîn. Sor bû, di rengê yaqûtî de bû. Ji hember/hevraz sê kes dihatin. Di xivîn. Peyvikên ku ji devên wan derdiketin dişewitîn. Kîte dişewitîn, kêr dibûn. Tîp tenê diman. Piştê agir bi wan jî diket. Min peyvika 'şewat'ê jî li wê derê, li cihekî. Ew jî dişewitî. Gava dişewitî, bêhna tenêtiyê dihat. Gava vê carê derbasî hevraz bûm, min sê jin dît. Destên yekê dişewitî, lingên yekê dişewitî, pora yekê dişewitî. Bêhna miwê şewitî dihat. Gava ku derbas dibûm, min dît, dema destên wê dişewitîn, di rengê yaqûtî de bûn. Çûme kulûbên şevê. Gava ketin hindûr gurî bi ser min de dihatin. Di hindûr de, bêhna anasonê hebû. Zilam hebûn. Jin hebûn. Her kes dişewitî. Riwe maseyan, piyal, tey-fik, dîwar dişewitîn. Ji wê derê derbasî gara otobêzan a bajarê bûm. Otobêz dişewitîn. Rêwî dişewitîn. Ajoker dişewitî.

Yên ku merivên xwe bi rê dikirin, dest dihejandin. Destên wan, di tariyê de, mîna guloka êgir, şanîdanên roniyê pêk dianîn.

Gava di ber bufeya rojnameyan derbas bûm, min nihêrî. Rojname û kovar dişewitîn.

Guriyên zer û şîn ji wan der diçûn. Gava der diçûn, rengên wan diguherîn. Ez çûme cafeke înternetê. Compûtêr dişewitîn. Bêhna qabloyên şewitî dihat. Qablo dişewitîn. Xortekî, camê berçavkên wî stûr digot, yê hu di nava wan re derbas dibe, wan dişewitîne. Min nihêrî, diranên wî jî dişewitîn. Mîna fosforê bûn.

Qûleyek derkete pêşberî min. Berya vê, qet min ev nedîtibû. Ji wê derê gurî dihatin xwarê. Gava dihat xwarê, agirek ku hêza wan dirizîne dişewitî. Gelek cihê min jî şewitîn. Min şopên şewatê dît. Cihên ku şewitîbûn, nola ku rizîbin diêşyan. Ev çiyayê dûr, çiyayê ku bajar piştê xwe spartibûyê nedişewitî. Li wê derê qet, guriyên di rengê yaqût de tunebûn. Min dikaneke şivqeyan dît. Di wîtrînê de, fotr, şivqeyên şeş goşe, heft goşe, heşt goşe dişewitîn. Bêhna paçikên şewitî dihat.

Mêrik rahijte yekê, danî ser serê xwe yê ku dişewitî. Min got, ma hûn xwediyê dikanê neş got, erê, ez pişeya bav û kalan didomînim. Min pirsî, gelo bavê we jî şewitîbû? Got, şewata çîş Min got, hûn dişewitîn, ma hûn pê nahisin? Bi min de qêriya û got, kuro şewata çî? Min got, binihêrin, gava ku hûn diqêrin, peyvîkên ku ji devê derdikevin, kîte bi kîte, tîp bi tîp ji hev dibin û dişewitin. Şivqêçêker got, tu xerifî yî, ez şewat mewatê nabînim. Min got, hûn mafdar in, xwe şanî we nake.

Şewat ji hêla her kesî ve nedihate dîtin. Yên ku dişewitîn êşê dikşandin lê kesî şewatê nedidît. Di navenda bajêr de, hatme xaçerêyekê. Ev der meydaneke/qadeke fireh bû. Peykerekî ji tûncê, li hêsp siwar û bi destê xwe perav nîşan dida hebû. Pozê hêsp, diranên wî, zîne wî dişewitî. Min nihêrî siwarê wî jî dişewitî. Bêhna tûnca şewitî dihat. Bi şewtîne peyker diheliya. Çi qas diheliya bi li erdê bela dibû. Cihê ku lê bela dibû dişewitand. Giya, gul, taflan, binevş, dirîk, helale dişewitandin. Ev der zewiyekî xaşxaşê bû. Min nihêrî, karker dixebitin. Wan digot, 'haddane', firneyên bilind hebûn. Di wir de hesin dişewitî. Ku dişewitî, dibû avî, di boriyan re diherikî. Ku diherikî, diçû diket qaliban. Gava diket aliban şewata wî radiwestiya. Lê bêhna hesinê şewitî ji vê derê dihat.

Peyre, min zarokê Farqînê dît. Rû û çavên wî şewitî bûn. Çermê wî rijiyabû. Bêbirû bû. Biriwên wî jî şewitîbûn.

Ber bi bakûrrojhelatê bajêr êpey meşîm. Bajar qediya, bexçe neman, zevî dest pê kirin. Bêhna giyayê şewitî dihat. Min tasîsekî masiyên deqşor dît. Masî di nav ava dişewitî de, ligel ku dişewitîn avjenî dikirin. Dema avjenî dikirin, dengê 'cassss' ji wan dihat. Ez diramiyam gelo ev çi deng e, peywirdarekî ku ramana min xwendibû, got, ew gava ku dişewitin nola ku vemirin deng derdixin.

Hinekî din meşîm, qada leşkerî dest pê kir. Min nihêrî, di dêrê de nobedar hene. Ketme hindûr. Wan ez nedidîtîm. Leşker agir bi hev kiribûn, qîj qîj dişewitîn. Min ew bi êgir re rû bi rû hişt û derketim. Êpey meşîm. Min nihêrî, ez hatime kampuseke zanîngehê. Gava ez deriyê mezin re ketim hindûr, bêhna xwendevanên şewitî ber bi pozê min ket. Min ew sereqet bêhn kir. Di wê de bêhnine din jî hebûn. Ne tenê xwendevan dişewitîn. Mamoste û peywirdarên din jî dişewitîn. Bêlome be, bêhna mamosteyan, bêhneke ecêb bû. Ji xwendevanan bêhna şewata ciwanîyê dihat. Min silav da solker û boyaxkerê li cem bankamatîkê. Wergirt. Dibişirî. Gava dibişirî, diranên wî xuya dikirin. Min nihêrî ew şewitîne, ripîreş bûne. Piştî hatme çemekî. Zîxûr, kefa avê, herikîna avê dişewitî. Gava ketme nav avê, dengê cassss ji min derket. Ez jî dişewitîm. Min çixareyek derxist bi xwe re şewitand. Min diwê wê dêrand. Bêhna kaxezê şewitî hat. Ji çixareyê dihat. Çûm û çûm, ez ghiştîme deryayê. Perav vik û vala bû. Bêhneke giran a goştê şewitî hebû. Ez ramiyam ku deryayê ew daqûrtandine. Derya nedîşewitî.

Min satila xwe di deryayê de dakir, min ji guriya herî nêzîk dest pê kir. Ji bo vemirandinê, tim satil di destê min de, sereqet bin dadigirt û min vala dikir. Bi vî awayî ku di rê de diçûm û dihatim yekî/ê hewl da ku astengiyan derxîne. Min got, qet qîmeta nîn e. Êz ê vemirandina êgir bidomînim. Çi qasî ez vemînim, yê ku şewitîn dê yek bi yek rizgar bibin.

Xilt

Ji jêr ve min dengê bihîst. Qajîneke ku toz û dûman bi hev dixist. Gava diçûm, min dît, xiltek li milê rastê dipa, di enîşkê de, di devê qûlê de. Zîq rawestiyabû. Giya zer bûbûn, stirî rengê xwe winda kiribûn, zer bûbûn. Serê latan xuya dikirin, ji nav giyayî. Xalîçeyê zer hatibû raxistin. Gava ez dîtîm, xilt kete qûlê. Peyre ew ketiyê. Di peyre ez. Gava ez ketim, min dît ku dinyayeke cûda di bin erdê de heye. Ez ramiyam ku ketime cîhana bin erdê. Xilt ji ber çavan windabû. Ew niha tenê bû. Bi tena serê xwe. Li vê derê bêhnine ji ser riwê erdê cûdatir dihatne pozê min. Bêronî bû lê li car caran sinahî/loş heta carna dibû ronayî. Dibî û derbas dibû. Rê sereqet dibû didu. Ew ji hêla rastê dihat. Demeke dirêj di milê rastê de çû. Derî derdiketne pêşberî wî/ê. Li wan nedixist, derbas dibû. Di devê deriyên de, zilamên simbêlê wan li argûşka wan, çavbiçûk, çavên wan mîna miherkan, pozên wan mîna bacanê reş, mezin, çengên xwe li hev pêçabûn, awir ji kesên ku diçûn û dihatin didan. Ji tirsê silav li wan dikir. Dibêjim ji tirsan, ji berku berî van, dema li ber yê ku nehewce bû ji wan bitirsiya derbas dibû, silav nedikir. Sereqet di milê rastê de diçû. Li milê rastê dizivîrî û diçû. Ku rê dibû şiverê, dîsa dikete yê rastê. Turikeke reş di destê wî de bû. Damençeya wî a biwesîqe, li ber piştê, li milê rastê xuya dikir. Turik bi pûte di destê xwe de digirt. Wê diparast. Wekî ku jê ditirsiya. Ji ber vê yekê car caran silav li wê jî dikir. Dema ku silav dida, destê xwe mîna bivir hiş û ripîrast dikir, nola ku dê serê xwe dinîvî re bike du qet destê xwe dibire ber serê xwe, û vê yekê du caran pêk dianî. Silav bê wergirtin, neyê wergirtin, ew heye silav dikir.

Di deriyekî de got zîq û rawestiya. Çend gav derbas bûbû, berapaş vegeriya. Di devê dêrî de du nobedar hebûn. Yek ji wan pirsî, got, bi ku ve. Got, bo civînê. Nobedar got, nasnameya we. Wekî ku bibêje de li te û aqilê te, nasnameya xwe derxist û nîşan da. Nobedar bi serê xwe kulubeya di nîzamiye de nîşanî wî da û got, nasnameya xwe deyne wê derê û karta serdêr bigre. Got, bi gûmana min hûn tenegehîştin, ez ne serdêr im. Mêrik got, yan na tu çi yî? Got, tu nikarî wisan bi min re biaxivî. Nobedar got, ma tu yê diya bikî bê ez ê bi te re çawan biaxivim. Got n na na, zimanê wî aliqî, lê ez vexwendî civînê me. nobedar got, civîna çi, kanî vexwendnameya te? li der û dora xwe nihêrî, got, nepenî ye, raza dewletê ye. vexwendnameya min jî şîfahî ye, ango bi telefonê. Nobedar got, ez vê û wê nizanim, bêyî ku hûn nasnameya xwe li vê derê bihêlin, hûn nikarin derbas bibin. Got, jixwe ne ku ez dixwazim bi nasnameya xwe bikevim hindûr, ez bi nasnameyê cûda dikivime her cihê ku diçimê. Nobedar got, ez mitaleyê nasnameya we nakim, tu girîngiya nasnameya we ji bo min nîn e, tenê hûn ê li vê derê bihêlin û hûn ê bênasame têkevin hindûr. Bêgav ma, got, bila be, ji bo nasnameya xwe derxîne, destê xwe kire berîka xwe ya hindûr. Qederekê wisa ramiya, di ber xwe re got, baş e, ez ê kîjanê deynim? Ji ramana ku dê axavtina wî ya ku bi hêdîka di ber xwe re gotibû bê têgihîştin, tirsîya. Nasnameyê wî ya bêtirs hebû, ew derxist, da destê peywardê. Got, fermo. Nobedar got, bipanin, nasnameya wî wergirt, di ser berçavkên xwe yê nêzîk re, bi awirên vala nihêrî. Nasnameya şîna a bêtirs, danî çavîyê qûtiya li ber xwe, karta serdêr a di çavîyê de da destê wî. Careke din got, fermo, teqez bi berstika xwe ve kin. Kartê wergirt, bi off û off, bi berstika sakoyê xwe ve kir. Di dêrî re kete hindûr. Ket lê dît ku hinekî li pêş bihureke ewlehiyê heye. Got, çi ye ev, ango hûn li min ewle nabin? Yê ewlekariyê got, ev der daîreya dewletê ye birê min, tu nikarî wisa dest û zendên zwe bihejîn û têkevî hindûr. Got, we ji ku derxist ku min dest û zendên xwe hejandine, tenê ez zendekî xwedihêjînim, di ya din de turik heye, hûn jî dibînin. Baş û xweşik e lê her tiştê xwe deynin ser maseyê, em têbigihêjin gelo biewle ye yan na, piştê têkevin hindûr. Ligel gotina, ya hewla wela, çi pê re hebû; çi-

xare, heste, dermanên binziman, telefona berîkê, leptopa piçûk, lênûsa navnîşanê, perên hûr, derziya krawatê, damençe, çi hebû hemû danîn. Çi qasî didanîn, mase bi pêş de diçû. Çi qasî bi pêş de diçû, yê ewlehiyê hindirîwê wê didît. Bi dîtîne re hewl dida ku wan nas bike, yê ku nas nedikirin, radiwestandin, ji wir werdigirtin, dîsa di kontrolê re derbas dikirin, ku careke din nas neke dipirsî. Dema di ewlehiyê de derbas dibû, pirsî, gelo ew, min di kîjan nasnameyê de dibîne? Yê ewlehiyê got, we bênasname dibîne. Ez serdêr im lê nasnameyê min heye. Yê ewlehiyê got, pirsgirêk tune ye naxwe, heke hûn vê wekî nasnameyê dibînin pir baş e. Got, çawan ango pir baş çi ye, şîfreyek e gelo, yan kod e, naxwe agahiyeke nepanî ye, parola yeş Yê ewlehiyê bi ken got, ne yek ji wan jî. Got, berxê min hûn yê ewlekariyê ne lê nola ku hûn patronê/serdarê vê derê ne tev di gerin. Yê ewlehiyê got, bawer dikim hûn nizanin ewlekarî çi ye. bê deng ma, nihêrî, di çavên mêrik de tîpa ç' yê hebû. Bi çavên xwe bawer nekir, dîsa nihêrî, di bîbikên çavên mêrik de tîpa ç' hebû. Got, mafê we heye, hûn ç ne. Mêrik got, ne ç me, nobedarê ewlehiyê me. Got, lê di bîbikên çavên te de çi heye. Mêrik got, gêjo, ew ç' ya çav e, ma tu nabîni? Di ber xwe de got, rast e, ew ç'ya çav e. Baş e, gelo hûn her tiştî dibînin? Mêrik got, na, em raçav dikin. Raçavî? Mêrik got, erê raçavî. Xwest ku bêje nola patileyê bigoşt, tê vegeriya. Mêrik got, dewlet, ewlehî ye, divê we ev yek bizaniya. Got, hûn mafdar in, derbas bû, çû firaxên xwe wergirtin. Xilt ji bîr kiribû. Di wê rewşê de, li gel turka xwe di bin çengê xwe de şîpîşid digirt, karta serdêr di berstika wî de, di korîdorekê re derbas bû. Ji wir derbasî yekî din bû. Li wir jî derbas bû. Di hêla rastê de derî hebûn. Got, sax in ev, ne mirî ne, ne çepgir in jî, ev hemû sax in. Got, rasta min, çepa min, pêşî û paşîya min, sobe. Kenî. Kete korîdoreke din. Ev der bi caman ji hev hatibû birîn. Di maseya her kesî de computur hebû. Ji yekî/ê pirsî got, ev çi karî dikin? Mêrik got, li vê derê, pirsan ez dikim. Got, bila, bipirsin naxwe. Mêrik got, ez naxwazim bipirsim. Got, bila nepirsin naxwe. Mêrik nepirsî. Her kes li ser computura xwe, ha û ha dixebitîn. Ramiya di ber xwe de got, ev der yekîneyekî dewletê ye. Wa ye, dewlet tiqir tiqir dixebite, li ser kar e. Kê gotiye, dewlet radikeve. Dîsa di ber xwe re got, kê gotiye, dengê wî hinekî bilind derket, tirsîya, bişik li dora xwe nihêrî. Kesî nebihîstibû. Jixwe kes pê re eleqedar nedibû. Qasekî korîdor, derî û goşe derbas kirin, di dawiyê de hat hêwana civînê. Derî vekirî bû, yê ku dê beşdarî civînê bibin, yeko yeko, dido dido dihatin. Bi tirs, silav da zîlamê di dêrî de. Mêrik bi serê xwe silava wî wergirt. Xwest nasnameya xwe nîşan bide, nekarî, ew li dêrî hiştibû. Karta serdêr nîşan da. Mêrik bişirî, got, fermo. Ket hindûr. Li hindûr mase tunebûn, palde jî. Her kes ji pê bû. Xilt li wir bû. Di qurçîkê de tenê bû. Bi awirên bişik, yê hindûr raçev dikirin. Nêzîk bû. Got, hûn li vê derê ne. Xilt got, hişşşş, bêdeng be, kes min nabîne. Kes nabîne? Xilt got, erê kes nabîne. Lê hûn wan dibînin. Xilt got, erê dibînim, ez nava wan jî dibînim. Nava wan? Xilt got, erê, hindirîwê wan, çi yê wan heye, çi yê wan nîn e, ez dizanim. Baş e, hûn çi bi van zanînen xwe dikin? Ez wan difroşime kesên ku wan nizanin lê pêdiviya wan pê heye. Bi bergindeya çi? Xilt got, bi bergindeya jiyana min. Got, naxwe bi saya zanînen ku tu dide wan dijî? Xilt got, erê, sergihayî wisa ye. Baş e, tu zanînan nede, dê çi bibe? Xilt got, qet min neceribandîye. Ma ne hêjaye ceribandîne? Xilt got, mirin ne nola jiyane ye. ma em mirinê jî, di navbera mirin û jiyane de fêhm nakin? Xilt got, hişşşşt, ji cem min dûr keve, dê bibêjin bi xwe re diaxive. Wî jî got, bila bibêjin. Xilt got, na, bila wisa hîs nekin. Baş e got, wî bila hîs nekin. Xilt li wê derê, her kesî raçav dikir, nîşe dinivîsandin. Fotografê her kesî digirt. Kî ji kê re çi got, kî bi kê re axivî, kî kengî û çawan hat, çi sozî da kê, kengî dê biçe kî derê, hemû tomar dikirin. Wî turkê xwe vekir, kaxazên biqiyemet yê di turik de danê û derket. Pêdivî nemabû ku li civînê bimîne. Gava ku kaxazên biqiyemet dan, karê wî qediyabû. Karekî wî rastîn hebû. Çi dikir? Ew jî nizanîbû. Her rok, saet di heşt û nîvan de ji mal der-

derdiket, diketa qûla ku xilt diketiyê, tim di hêla rastê de dimeşî, li milê rastê dizîvirî, di deriyekî re diçû hindûr, nasnameya xwe datanî, karta serdêr werdigirt, kaxazên biqiyemet ber hev dikir, wan kom dikir. Wekî wî bi hezaran kes hebûn yên ku serê sibê zû ji mala xwe derdiketin. Yên ku diçûne kargehekî. Li wê derê yên ku li kaxazên biqiyemet û bêqiyemet tiştine dinivîsîn, yên ku telefon dikin, yên ku civîn dikin, yên hev dibînin, yên dişêwirin, yên li hember derdikevin, yên bi hev re nivîsînê dúbare dikin, yên bersivê ji bersivan re dinivîsîn, yên ditirsin, yên ditirsîn, yên ku ji ber tirsê silav dikin, yên ku xanxankan amade dikin, yên ku biryariyên tayîna sererast dikin, yên lêpîrsînê vedikin, yên ku zerfên bidexmên nepenî amade dikin, yên lîste amade dikin, yên wan derbasî computurê dikin, yên gerînende ye, yên alîkarê gerînende ne, yên şef in, yên alîkarê şefan in, yên pispor in, yên namzetê pispor in, yên ku tazmînatên radeyê, pêveka şanîderê û xizmeta taybet distînin, yên ku her sibeh tên li heman cihî heman karî dikin û êvarî vedigerin mala xwe, yên ku do-tira rojê dîsa tên heman tiştan dubare dikin, bi milyonan kesê wisan hebûn. Nasnameyeke her kesî hebû, cuzdanê nasnameya her kesî hebû, rengê cuzdanê her kesî hebû, numroya her kesî hebû. Numroyeke sicîlê dabûne her kesî. Şanîdaneke her kesî hebû, şanîdaneke pêvek hebû. Hebûna van, ji tomaran fehm dikirin. Tomarî li ser kaxiz û computuran dikirin. Ku mirov paşnav dinîsand, hemû zanînen nasnameyê dihatin. Xilt, di heman kêliyê de dikerî van zanînan bi dest bixe. Di bin erdê, bi hezaran rê vekiribûn, ev dighiştine hev. Ku dikete yekê ji wan, ji ku derê bixwesta, dikarîbû ji wir derkeve. Ji ser bajêr bêhtir, di bin de rê hebûn. Zanînen hê bêhtir. Hemû bi xilt re bûn. Xilt xwe nîşanî kesî nedida, xwe nîşanî wî dabû. Dema xuya kiribû, her tişt pêk hatibû, kîs tije bûbû. Kîs vekirin, ew wergirtin, avêtne çala kilsê. Li wê derê heliya, şewitî û tevî kilsê bû. Kils tevî qûmê kirin, hinekî çimento avitne nav, av, bi vî awayî pê sîwax kirin. Niha ew di dîwarekê de hilawestî ye. Her kes wî hildiwestîne. Lê tu kes pê bawer nake.

~ DAWÎ ~